

OBSERVANT

Onafhankelijk weekblad van de Universiteit Maastricht Redactieadres: Postbus 616 6200 MD Maastricht Jaargang 27 21 december 2006

De redactie wenst iedereen een prettige kerst en een gelukkig nieuwjaar. Het eerstvolgende nummer van *Observant* verschijnt op donderdag 11 januari 2007

2 Column Hans Ouwersloot: "De waarde van aanbevelingsbrieven is in mijn ogen nihil"

7-13 2006 in veertien interviews met (oud-) medewerkers, studenten en alumni

18 Televisie: voor televisiekok Herman den Blijker geen kerst zonder alcohol

20 Witschge stapt in de nieuwe Maastricht-Brussel express

Ritzen: VSNU verlaten is nog altijd optie voor UM

Dat de Universiteit Maastricht heeft overwogen uit de VSNU, de Nederlandse koepel van universiteiten, te stappen is inderdaad een feit. Dat antwoordde de voorzitter van het college van bestuur, Jo Ritzen, onlangs op vragen uit de universiteitsraad naar aanleiding van berichten in *Observant*. Ritzen: "Het is zeer serieus overwogen, samen met Tilburg en Rotterdam. We hebben overlegd met onze raden van toezicht, maar voorlopig besloten het niet te doen."

Steen des aanstoots van de afgelopen jaren was de geringe bereidheid van de VSNU om de achterstandspositie van deze drie universiteiten op het gebied van onderzoeksfinanciering aan te pakken. Pas recent, volgens Ritzen mede onder dreiging van uittreding, heeft men daarover tot overeenstemming kunnen komen.

Ritzen: "Die dreiging heeft tot een compromis geleid, dus blijven we voorlopig in de VSNU. Bij de afweging speelde ook mee dat ons gezamenlijk vertrek tot een verzwakking van de positie

van de universiteiten zou leiden, en daarmee ook van ons."

Maar, benadrukte hij, de bezwaren tegen de VSNU liggen niet louter op dit terrein. "Het denken over vernieuwing in het hoger onderwijs, het initiëren van beleid, dat is allemaal buitengewoon zwak ontwikkeld. Hoe voeren we Lissabon uit (Europese ambities om de kenniseconomie te versterken en de achterstand met de VS te verminderen; red.), hoe vergroten we de instroom van nieuwe groepen studenten; dergelijke vragen komen niet aan de orde."

Kortom, concludeerde de Maastrichtse collegevoorzitter, "we blijven zeer ambivalent lid". Ritzen suggereerde ten slotte dat de drie jonge universiteiten voortgaan op de ingeslagen weg en uitkijken naar andere mogelijkheden om zich effectief te organiseren: "Wellicht vinden we de komende maanden of jaren een alternatief waar we ons meer koosjer bij voelen."

■ Wammes Bos

Juristen in landelijk Montesquieu Instituut

De Maastrichtse rechtenfaculteit wordt volgend jaar een van de twee pijlers van het Montesquieu Instituut, een nieuwe instelling op het terrein van staatsrecht en parlementaire geschiedenis. De Haagse nevenvestiging van de Universiteit Leiden krijgt de andere afdeling. Dit werd vorige week bekend gemaakt op een jaarlijkse Staatsrechtconferentie, die deze keer was georganiseerd door de Universiteit Maastricht.

Het idee voor een instituut bestaat al langer: het Leidse Parlementair Documentatiecentrum, het Groningse Documentatiecentrum Nederlandse Politieke Partijen en het Nijmeegse Centrum voor Parlementaire Geschiedenis troffen voorbereidingen. Maastricht kwam er later bij, waarna de vier universiteiten het Montesquieu Instituut gezamenlijk oprichtten. Hoogleraar staats- en bestuursrecht Luc Verhey: "In de praktijk zullen wij ons meer gaan bezighouden met het constitutioneel recht, dus de staats-

rechtelijke positie van parlementen, bevoegdheden en ministeriële verantwoordelijkheid, deels in Europees perspectief. Rechtsvergelijking speelt een grote rol. De Haagse vestiging legt het accent op parlementaire geschiedenis."

Verhey zal parttime participeren in de Maastrichtse vestiging, samen met onder meer twee junior-onderzoekers en een post-doc. "Erg omvangrijk wordt het hier in eerste instantie niet, want we hebben maar beperkte financiële middelen." Het ministerie van Onderwijs is geldschieter. Daarnaast wordt er binnenkort een aanvraag ingediend bij de Europese Commissie voor extra financiën.

De nadruk ligt op onderzoek, maar er is ook ruimte voor het organiseren van cursussen en congressen, bijvoorbeeld voor parlementariërs. Dit alles om de onderzoeksresultaten breder bekend te maken.

■ WD

Geen vici-beurzen voor Maastricht

Maastrichtenaren komen niet voor in de jongste lijst van dertig wetenschappers die een vici-subsidie ontvangen van onderzoeksfinancier NWO. De subsidie, die 1,25 miljoen bedraagt, is bedoeld voor gerenommeerde wetenschappers die in vijf jaar tijd een nieuwe onderzoeksgroep op poten mogen zetten. In de vooraanmelding (maart) deden twaalf Maastrichtse onderzoekers mee, van wie twee toestemming kregen om een aanvraag in te dienen (augustus). Zonder succes dus. Het is één keer eerder voorgekomen

dat de UM na een vici-ronde met lege handen achterbleef. De Universiteit Utrecht scoort het best met acht laureaten.

Ook bij de rubicon-subsidie - eveneens van NWO - gooit Utrecht hoge ogen. Deze subsidie, maximaal tachtigduizend euro, stelt jonge onderzoekers in staat om in het buitenland onderzoekservaring op te doen. Zeven Utrechtenaren vielen in de prijzen, op een totaal van 25 honoreringen. Toch is Maastricht niet geheel onopgemerkt gebleven. Blanche Schroen, UM-onderzoeker

op het gebied van experimentele en moleculaire cardiologie, ontvangt een rubicon-beurs van vijftigduizend euro, waarmee ze een jaar lang onderzoek zal doen aan het Imperial College in Londen. Vandaag hoopt Schroen te promoveren op het proefschrift *Genomic analysis to identify new molecular switches in heart failure*. Daarin beschrijft ze wie een verhoogd risico op hartfalen loopt. Ze ontdekte nieuwe moleculen die een rol spelen bij de ontwikkeling van de ziekte.

■ MT

Only in English

4 First restaurant guide in English on Maastricht
5-6 2006 in four interviews *Observant* interviewed employees and students, who made a remarkable step in 2006

Altied deneve

Frits en Henk

Dat Frits Barend en Henk van Dorp ermee opgehouden zijn is voor de gezondheidswetenschappers geen gemis. Die hebben hun eigen Frits en Henk, respectievelijk Van Merode en Van Berkel. De een is decaan, de ander voorzitter van de faculteitsraad. Tijdens de jongste raadsvergadering wilde voorzitter Henk van Frits weten "wat de decaan nu heeft geleerd van alle commotie rond de opheffing van de masters. Want zo iets hebben we nog nooit gehad." Frits wil best toegeven dat de communicatie "anders had gemoeten", maar veel dieper gaat hij toch niet door de knieën. "Kijk, we bewegen ons met de masters op een nieuw terrein, daar moet je zakelijk zijn, dus als je dan afspraken maakt, bijvoorbeeld dat je stopt bij een ondergrens van twintig studenten, dan moet je je daar wel aan houden. Wat we nu in de faculteit zagen was deels een schrikreactie." Henk fronsst zijn wenkbrauwen, het lijkt er op alsof de decaan volhardt in eigenwijsheid. Hij gooit er nog een scheepje bovenop, maar blijft parlementair formuleren: "Laat ik dan zeggen dat wij erg aan overleg hechten in deze faculteit, en dat het de afgelopen maanden aan, hoe zal ik het noemen, communicatieve competenties heeft ontbroken." Hij draait zich naar Frits: "Daar zijn cursussen voor." Frits vouwt de armen voor de borst: "Ja, dat zal wel. Ik blijf erbij dat het verkeerd is om alles aan de communicatie te wijten." Henk zucht, mompelt wat en gaat over naar het volgende agendapunt.

Kamerprijzen

Waar betaal je het meest voor een kamer? Waar het minst? Studentenhuisvesting.nl, een Nederlandse kamerbemiddelingssite, publiceerde onlangs de resultaten van een onderzoek naar prijzen en oppervlaktes van studentenkamers. Twaalfhonderd studenten deden mee. Vorig jaar zette Kamerhuren.net ook al eenzelfde onderzoek op poten. Uit beide blijkt dat Amsterdam en Utrecht concurreren om de eerste plaats. Waar de een de duurste kamers vindt in onze hoofdstad, gemiddeld 310 euro, concludeert de ander dat Utrecht met kop en schouders boven de rest uitsteekt. Een kamer van vier bij vijf kost er door de bank genomen zo'n 380 euro per maand. Kamerhuren.net bombardeerde Maastricht vorig jaar nog tot goedkoopste van het land. Nu is de Limburgse universiteitsstad in geen velden of wegen te bekennen. Waarschijnlijk ergens in de middenmoot. Het minst betaal je volgens Studentenhuisvesting.nl voor een kamer in Leeuwarden en Arnhem.

Onbegrijpelijke nominatie

Tijdens de kerstlunch zal de faculteit economie de winnaar bekend maken van de dienstverlenersprijs ter waarde van zesduizend euro. Een peiling onder medewerkers leidde tot drie nominaties: het IRO (international relations office), de studieadviseurs, en het examenbureau. Studentlid Maarten Smit was er vorige week in de faculteitsraadsvergadering vast van overtuigd dat studenten niet zullen begrijpen waarom het examenbureau is voorgedragen. De prestaties waren nou niet bepaald grandioos; laatst nog zochten enkele studenten tijdens de uitreiking tevergeefs naar de hul of cijferlijst in hun map. Na een gesprek met het faculteitsbestuur begrijpt Smit de voordracht beter. Het bureau kwam om in het werk door de honderden doctoraalstudenten die vóór september moesten afstuderen, en werd getroffen door ziekte, automatiseringsproblemen en verbouwingsperikelen. Directeur Ingrid Wijk erkent dat er meer mis is gegaan dan normaal, maar bestrijdt dat er aan de lopende band zaken spaak zijn gelopen. "Ik schat dat het fout ging met zeven à acht studenten. Het zwartwit-beeld klopt in ieder geval niet."

Ondergoed en wetenschap

Je doet een dekbedhoes samen met onderbroeken in de wasmachine. Hoe komt het dat die onderbroeken aan het eind van het wasprogramma in de dekbedhoes terechtgekomen zijn? Dat is één van de vragen uit de Nationale Wetenschapsquiz 2006. Slechts een kwart van de inzenders, krantenlezers, wist het juiste antwoord, zo hebben de VPRO en wetenschapsfinancier NWO bekend gemaakt. Van drank hebben ze overigens meer verstand. Bijna vier van de vijf deelnemers wisten hoe je een volle fles het snelst leegschent. De oplossingen van de raadsels worden op eerste kerstdag bekend gemaakt op Nederland 2. Dan weten we ook waarom Groenland op sommige wereldkaarten even groot is als Australië en waardoor de Engelse wijnbouw te gronde is gegaan. Dit jaar bestaat de Wetenschapsquiz uit acht voorrondes waarin lezers van onder meer *NRC Handelsblad*, *De Telegraaf* en *Trouw* tegen elkaar strijden. In de grote finale neemt het beste krantenlezers-team het op tegen drie hoogleraren. Maastricht zal er geen naar de studio in Hilversum sturen. De Universiteit van Amsterdam, de Vrije Universiteit en de Radboud Universiteit Nijmegen wel, respectievelijk een viroloog, psychiater en een econoom. Benieuwd of zij het raadsel van de onderbroeken oplossen.

■ Bijdragen van Wammes Bos, Wendy Degens, Maurice Timmermans, HOP
■ Illustratie Simone Golob

Colofon

Redactieadres

Looiersgracht 12-14 (begane grond)
Postbus 616
6200 MD Maastricht
T 043 - 38 83 174
F 043 -38 82 799
E observant@obs.unimaas.nl
W www.observant.unimaas.nl

Stichtingsbestuur

Melissa Llanes, Marloes Rikhof, Cor Spreeuwenberg

Redactieraad

Paul van den Berg, Judith van Dijken, Herco Fonteyn, Ellen Krijnen, Woody van Olffen

Redactie

Riki Janssen (hoofdredacteur) T 38 83 280
Wammes Bos T 38 83 128
Wendy Degens T 38 83 125
Irene Smeets T 38 83 471
Maurice Timmermans T 38 82 536

Beheerder

Marlies In de Braekt

Redactie-assistent

Marion Janssens

Aan dit nummer werkten verder mee:

Lynn Berger, Liz Brower, Jan-Willem van Hees, Emil van Oers, Hans Philipsen, Eva de Valk, Bettine Winters, Marlies van de Wiel, Loes Witschge

Fotografie

Philip Driessen, Loraine Bodewes

Opmaak

Simone Golob

Basisontwerp

Studio Dumbar, Rotterdam

Vertalingen

o.a. door B. Wall & P. Nekeman

Druk

Em. de Jong b.v., Baarle Nassau

Mededelingen

Voor het inleveren van mededelingen zie aanhef op mededelingenpagina

Advertenties

Marlies In de Braekt

Tarieven op aanvraag verkrijgbaar

(Voor Paartjes zie info bij Paartjes)

Abonnementen

Leden van de universitaire gemeenschap ontvangen het blad gratis. Afgestudeerden en andere belangstellenden kunnen zich abonneren voor € 37,00 per jaar. Losse nummers € 1,00

HOP

Observant is aangesloten bij het Hoger Onderwijs Persbureau

© Stichting Observant

Niets uit deze uitgave mag zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de hoofdredacteur geheel of gedeeltelijk worden overgenomen

Koud aanbevolen

"To whom it may concern,
It is my pleasure to recommend
<name> for your program <title>. I
have come to learn <first name> in my
course <course name>. <First name>
proved to be an intelligent, hard working
student. S/he was always well
prepared, had good contributions to
class discussions and her/his colleague students valued
her/him as a team member for group assignments.
I believe <full name> will be a good student for your
program, and it is without reservation that I recommend
her/him."

Aanbevelingsbrieven. Steeds vaker krijg ik het verzoek van studenten of ik een aanbevelingsbrief voor ze wil schrijven. Tegenwoordig gaat het vrijwel zonder uitzondering om studenten die na hun bachelor een masteropleiding aan een andere universiteit willen volgen, waar de toelatingsprocedure vereist één of soms twee aanbevelingsbrieven te overleggen. Het is onbegrijpel-

lijk. De waarde van dergelijke brieven is in mijn ogen nihil, en iedereen weet dat. Als ik het verzoek voor een aanbevelingsbrief krijg is mijn standaardreactie: schrijf er zelf maar een, als ik me er in kan vinden onderteken ik hem wel. Ik vang daarmee twee vliegen in één klap. In de eerste plaats weet de student het beste wat de vervolgopleiding zou willen horen. En ten tweede ken ik de studenten meestal maar matigjes. Ik heb ze vaak nog wel in de onderwijsgroep gehad, maar zeg nou zelf: hoe goed en volledig is het beeld dat je van een student krijgt in zo'n setting? Mijn ervaring is dat je alleen tijdens het scriptieproces een behoorlijk beeld krijgt van de capaciteiten en persoonlijkheid van een student. Het resultaat is soms opmerkelijk. Zo beschreef een studente laatst in een brief met opmerkelijk precisie het gedrag van een modelstudent in de onderwijsgroep. Jammer dat ze er niet naar gehandeld had. Het plaatste me wel voor een dilemma: moet je zo'n brief ondertekenen? Ze had zich dan wel niet precies zo gedragen, ze was ook niet een uitgesproken zwakke student geweest. Bovendien gaf ze wel blijk van inzicht in wat van studenten gevraagd wordt. En ten slotte: hoort het niet bij de taak van docenten om studenten te hel-

pen op hun carrièrepad?

Een ander potentieel dilemma is dat de toegenomen vraag naar aanbevelingsbrieven volgens economische principes ertoe zal leiden dat de prijs ervan gaat stijgen. Een andere student had daar op geanticipeerd en bood aan het schrijven van een aanbevelingsbrief met een klein bedrag te vergoeden. Hoewel onschuldig bedoeld, heb ik dit aanbod afgeslagen: mijn steun kun je wel krijgen, maar niet kopen. Er is gelukkig een eenvoudige uitweg: stop met het vragen naar aanbevelingsbrieven. Als instelling word je er toch niets wijzer van en het ontslaat studenten en docenten van de inspanningen zulke epistels te produceren en de verwante morele vraagstukken op te lossen. En aan studenten die toch een brief nodig hebben zou ik willen zeggen: baseer je op het model hierboven. Er staat niets gelogen in, want als je niet intelligent bent of niet hard werkt red je het sowieso niet. En als je inbreng in de onderwijsgroep anders zou zijn geweest, had je je participatie niet gehaald.

■ Hans Ouwersloot, universitair hoofddocent marketing

De column wordt op persoonlijke titel geschreven

Universiteiten moeten voorlichting checken

De VSNU wil dat zes universiteiten controleren of hun voorlichting aan studiekeziers wel deugt. De Universiteit Maastricht zit daar niet bij.

VSNU reageert daarmee op het vorige week gepubliceerde onderzoek van de Keuzegids Hoger Onderwijs en studentenbond ISO. Daaruit kwam naar voren dat veel instellingen in het hoger onderwijs hun opleidingen op de voorlichtingswebsites 'opleuken' door bijvoorbeeld een afwijkende, vaak Engelstalige naam te gebruiken. Ook blijken afstudeervarianten als zelfstandige bacheloropleidingen te worden aangeprijsd.

De Universiteit Leiden, de Universiteit van

Tilburg, de Radboud Universiteit Nijmegen de Universiteit Twente en de beide Amsterdamse universiteiten zullen hun voorlichting nalopen en, indien nodig, wijzigen. VSNU gaat er niet van uit dat deze zes universiteiten studiekeziers bewust misleiden.

Accreditatieorganisatie NVAO is blij met het onderzoek van de Keuzegids en het ISO. "Wij wachten het initiatief van de universiteiten af en houden de lijst van de Keuzegids bij de hand om te zien of de voorlichting verbetert. Wij blijven individuele instellingen aanspreken op onjuiste en onduidelijke informatie."

■ HOP

Parijs' protest tegen hoge huur

Om te protesteren tegen de hoge kamerhuren hebben Parijse studenten een vrolijke actie bedacht: ze gaan naar kijkavonden van huisjesmelkers en bouwen ter plekke een feestje. In Parijs betaalt een student gemiddeld 850 euro voor een kamer van drie bij zes. Een clubje strijdbare studenten had er genoeg van. Gewapend met confetti, ballonnen en champagne denderen ze naar binnen bij kamerbemiddelingsbureaus en huisjesmelkers. Muziek aan, volumeknop op tien en voetjes van de vloer. De actiegroep noemt zich *Jeudi-noir*: zwarte donderdag. De naam verwijst naar de dag in de week waarop de nieuwe advertenties voor de ramen van de kamerbureaus verschijnen. Een trieste dag, vinden de actievoerders.

■ HOP

Collège Néerlandais

Het Collège Néerlandais, gebouwd in 1938 door de Nederlandse architect Willem Marinus Dudok op de universitaire campus van Parijs, zal worden gerestaureerd. Nederland betaalt twee miljoen euro mee aan de restauratie, omdat het wordt beschouwd als Nederlands cultuuroord. Enkele jaren geleden is het ook op de Franse monumentenlijst gezet.

Het ministerie van OCW wil dat er straks meer Nederlanders verblijven. Er zijn honderdvijftig kamers voor studenten en onderzoekers van allerlei nationaliteiten. Momenteel wonen er drie Nederlandse studenten. Na de restauratie moeten dat er 75 worden.

■ HOP

Exacte vakken

Ongeveer evenveel jongens als meisjes kozen in 2005 exacte vakken in hun examenprofiel. Maar naast het verplichte vak wiskunde hielden meisjes het meestal bij één exact vak extra, terwijl jongens vaker twee of drie erbij volgden.

Dat meldt het Centraal Bureau voor de Statistiek vandaag. Meisjes blijken volgens de onderzoekers bovendien vaker dan jongens te kiezen voor de basisvariant van een exact vak, in plaats van de uitgebreide variant.

■ HOP

Geen pottenkijkers in universiteit Oxford

De universiteit van Oxford zal haar achthonderd jaar oude bestuursvorm niet wijzigen. De docenten hebben een voorstel daartoe met ruime meerderheid verworpen, ondanks mogelijke financiële gevolgen.

Dat meldt het dagblad *The Guardian*. Uit een schriftelijke stemming blijkt dat zestig procent tegen de modernisering van het univer-

siteitsbestuur is. Het voorstel kwam van de Australische rector John Hood. Hij wilde de universiteitsraad terugschroeven van 26 naar vijftien leden en daarbinnen het aantal buitenstaanders vergroten van vier naar acht. Daardoor zou de macht worden weggehaald bij de docenten en terecht komen bij derden. De conservatieven binnen Oxford konden dat

niet waarderen en vreesden voor hun academische vrijheid.

Het idee om te moderniseren komt niet uit de lucht vallen. In het Verenigd Koninkrijk zijn universiteiten tegenwoordig stichtingen. Van de bestuursleden mag minder dan de helft op de loonlijst staan.

■ HOP

Brieven mogen maximaal 300 woorden bevatten. De redactie behoudt zich het recht voor om brieven in te korten of niet te plaatsen. Brieven zonder vermelding van naam en telefoonnummer worden niet geplaatst.

Berkeley aan de Maas

Kunnen we voor 2007 één ding afspreken? Op straffe van het gedurende een etmaal een halve meter boven het water laten bungelen vanaf een van de bruggen over de Maas, mag er door niemand van de UM (en dus ook echt niemand) nog een vergelijking worden gemaakt van de UM met Oxford, Cambridge, Harvard of Berkeley. Laten we nou toch eindelijk eens ophouden met dat achterlijke gezeur dat zo langzamerhand potsierlijke vormen begint aan te nemen. Het nieuwe ijkpunt wordt de University of Slippery Rock, ook leuk.

Voor alle duidelijkheid en om een en ander in het juiste perspectief te plaatsen: medewerkers van Berkeley hebben in totaal 27 Nobelprijzen gewonnen, voor Harvard is dat 43. Ik kan d'r eentje naast zitten maar het geeft toch enig idee van waar de echt grote jongens en meisjes mee bezig zijn. Dat is dus voor elk van die universiteiten meer Nobelprijzen dan alle Nederlandse universiteiten bij elkaar hebben gevestigd.

Laten we vooral onze zegeningen tellen, met name het feit dat onze eigen studenten ons onderwijs blijkbaar zo goed vinden (weten zij veel). Nee, als het om een vergelijking gaat met andere universiteiten dan past het ons slechts om een eerbiedige afstand te bewaren van topuniversiteiten en wel met de nodige deemoed, heel erg veel deemoed.

■ John Hagedoorn, hoogleraar internationale bedrijfskunde

In het interview met scheidend Lumière-directeur Jan Besselink was abusievelijk sprake van de richting *visuele cultuur* bij de faculteit cultuur- en maatschappijwetenschappen. Bedoeld is *mediacultuur*.

Geen hek rond campus

'vijver' waarin het hele gevaarte verankerd ligt. Aan de zijkant zullen in de toekomst kantoorpanden verrijzen. Vorige week donderdag belegde het stadsbestuur in het Heugemse gemeenschapshuis De Klaekeburg een informatieavond voor omwonenden in Randwijck en Heugem. "Een geweldige presentatie, maar over welke afmetingen hebben we het hier", wil een kritische bewoner weten. Bang dat een reusachtig Paard van Troje zijn wijk wordt binnengeloost, met

"Sjoen geboe", prevelt een van de ruim honderd buurtbewoners die met een mengeling van bewondering en bezorgdheid kijken naar de futuristische beelden van de toekomstige campus in Randwijck. Op een groot scherm verschijnen de 64 meter hoge woontoren, de kubusvormige gebouwen met daarin studio's voor studenten, de hypermoderne sporthal, en de ondiepe

meer dan vijfhonderd studenten in de buik die geen enkele band met de buurt voelen. Directeur Leks Verzijlbergh van woningcorporatie Servatius geeft toe dat studenten altijd en overal passanten zijn. Tegelijk benadrukt hij dat de campus - 140 meter breed en 335 lang - bewust een open en uitnodigend karakter kent. "Er komt geen hek omheen. Rond de vijver (oppervlakte: 28 duizend vierkante meter, red.) komt een wandelpromenade, waar ook wijkbewoners op een bankje kunnen zitten of flaneren." De naaste burens van de campus wonen in Heugem op 120 meter afstand. Maar toch, hoe zit het met geluidsoverlast? Zowel de gemeente als de woningcorporatie blijven herhalen dat "het hier gaat om een ander type student". Internationaal, volwassen, zelfstandig wonend. Geen feestbeesten. Een oud-masterstudent neemt het woord en zegt dat hij zich verre van voorbeeldig heeft gedragen. Zal Servatius de bewoners selecteren? Staan er criteria op papier? Nee.

De meeste kopzorgen maken de omwonenden zich over hun parkeerplaatsen en de verkeerssituatie. "Tijdens de spits kom je Randwijck nu al niet in of uit", klaagt een vijftiger, er heilig van overtuigd dat de meeste studenten tegenwoordig een auto hebben. Het wordt inderdaad drukker, heeft de gemeente becijferd. Per dag komen er 1400 verkeersbewegingen bij, maar de meeste leveren nauwelijks overlast op omdat ze lopen van en naar de A2.

Niet alleen sommige wijkbewoners maar ook het ministerie van VROM ziet de plannen niet zitten: bouw en exploitatie van een sporthal en kantoren behoren niet tot de taken van een woningcorporatie. Een vennootschapsconstructie met andere partners moet uitkomst bieden, zegt Verzijlbergh. Als alle betrokken overheden akkoord gaan, kunnen in augustus 2009 de eerste studenten er intrekken. Tot 1 februari kunnen wijkbewoners hun bezwaren insturen. (MT, foto Philip Driessen)

OBSERVANT

ENGLISH

A 'who's who' for exchange students at economics

Photo: Philip Driessen

It was crowded in the Backstage last Thursday. Groups of exchange students from the Faculty of Economics standing around with their noses stuck in identical photo albums. The organisers of the party had copied this idea from partner universities, Wendy Hardy from the International Relations Office explains. "It is fun to give students something to remind them of their time here. Our 'Face II Face' booklet contains all the names and faces from the fall semester, a bit like the yearbooks at American high schools." The purpose of the evening is to bring all the students together one last time before they leave after Christmas. It worked wonderfully well. "The booklets and refreshments sponsored by us are a great success", Hardy laughs. "Of the two hundred refreshment vouchers, I have only six left, so I think we can speak of a good turnout."

This is because of the location chosen, say the Canadian friends Marie-Line Rainville

and Annie-Claude Houle, both from Montreal. "Finally a bar with enough room", says Annie-Claude, looking around the Backstage contentedly. "Parties for foreign students are often in the Twee Heeren and it is so full there." That doesn't stop them from going there regularly, though. "The pubs stay open longer here than in Montreal, so we have to make the most of it", Marie-Line laughs. That does not mean that they did not study seriously in the past few months. Even though the amount of reading was "do-able", problem-based learning took some getting used to. "The system is so different to ours, with all those group discussions and presentations. But it does work. The first presentations were terrible, but now it is no problem at all."

A Polish fellow-student is less positive. "Because of these never-ending group discussions, it takes longer to reach a solution. Besides, students are less capable of explaining difficult

matters than professors. I would prefer more lectures."

On the other side of the hall, there is a large group of Asian students gathered around a table. They are enjoying themselves very much in Maastricht, a few say politely. But Hui Min Hoon from Singapore gets really excited when she says what she will be doing next week. "Going to Paris to celebrate Christmas. It is the festive season in Singapore too, but I really want to experience Christmas in a large European city for once."

Most of the European students are going home for the holidays. For a few, it will be the end of their stay in Maastricht. Much too soon, says the Canadian Marie-Line. "It is just starting to get good here. I did not choose Maastricht specifically, so my expectations were not high, but I must say that I've been very pleasantly surprised."

■ Marlies van de Wiel

First restaurant guide in English on Maastricht and South of Limburg

A restaurant guide drawn up by fifty thousand critics, or restaurant visitors. This is how IENS, a culinary Internet platform, works. IENS recently published its first guide in English on Restaurants of Maastricht & South of Limburg.

Anyone who would like to share his or her opinion after a visit to a restaurant can do so at www.IENS.nl. Since 1999, this digital platform has been collecting the opinions of visitors to restaurants about food, service, setting, staff, location, et cetera. All those reactions have so far resulted in restaurant guides on cities such as Amsterdam, Rotterdam, Groningen, The Hague and Maastricht. And now there is the first 'Full English Edition' on Maastricht. A handy booklet, discussing more than four hundred restaurants (in alphabetical order) in this city and the wide Limburg area around it.

It lists the prices of main courses, the type of cuisine, whether one can pay with a bank card, whether it is a suitable place for a quick bite before going to the theatre.

Elsewhere in the guide, the restaurants are listed again but this time under headings such as no smoking, free parking, lactose-free and long established. This provides a very comprehensive overview: from starred restaurants Beluga and Toine Hermsen to the self-service restaurant at the HEMA, Friture Reitz and sandwich bar Deli Belge in the Tongersestraat. How well does the popular Ma van Sloun pub, which also serves food, rate among students? Not too good, it appears. The food received a 5.7. The service a 5.6 (both on a 10-point scale). "The staff seem too preoccupied with themselves", said a visitor.

Not all the information is up to date or correct. For example, the guide states that MAM's

is a "romantic restaurant in the basement" of the economics faculty on the Tongersestraat. The student cafeteria, which by the way has not been called MAM's for a few years now but 'Mensa Universiteit Maastricht', is on the ground floor and not in the basement. And neither is it a romantic restaurant.

Another disadvantage is that the reader cannot see how many critics worked on the assessment of any one restaurant. Those who have some command of Dutch can learn more about this on the platform's website. Take MAM's: in 2004 (which is probably why the information is not too recent) five guests left a message on the site about the place. Just how serious these are, is another question: one of them even made a comparison with a few starred restaurants.

■ Irene Smeets

Sold through www.maastrichtguide.com, €12.50

Mi amiga,

Wow, you're leaving for Great Britain; that is astonishing news. Honestly, I give you my props. It is a tough decision to quit college after two years of hard work, to leave all your friends you started to appreciate so much, to press CTRL+Alt+Delete and to wipe out the slate for another time. Although, new beginnings are always rough, you will not regret your decision for long. Recently, I read that the British 'man on the street' gets completely wasted three times a week on average and that the British students party the most and are the wildest in Europe. So, I swear that you will have the time of your life on the island. Besides, for me, it was the best decision I have ever made to leave the University of Muenster in Germany and to start over in the Netherlands again. Dare to excel, that is all I can tell you. I was everything, but in the right place there. It was a bloody bad time; 1200 students in my economics lecture, rounded up by tutorial groups with 350 fellows plus professors, who proudly announced that the faculty of Politics has the worst student-teacher ratio in Germany during their opening lecture. The farce was complemented by the vast majority of my narrow fellow students, who considered being an entire day away from home as the epitome of horribleness. They couldn't wait returning to their mothers' laps and their cozy rooms, equipped with their beloved 'Batman' bed linen in the evening. Sounds awesome, doesn't it? Consequently, I retired defeated from the city which brought peace and harmony to Europe in 1648, but only frustration and disappointment to me 357 years later. Thus, I know exactly how you feel. As soon as your heart says this place is not mine, don't hesitate to try something else, somewhere else. If I hadn't dared two years ago, I would probably have missed quite a lot. Here, I really feel to be in the right place and it already makes me a bit wistful, considering the fact to go abroad for an internship and studying in six months. I value the splendid time, which I share with all of my cherished friends. Moreover, I am more aware than ever that this is not a natural implicitness, but a rare privilege not everybody has. I hope you will find the same in Britannica. Long live the Queens (Elisabeth and Beatrix of course).

Best, Marc

2006 in four interviews

Time to take stock, with just over a week to go before this year is over. *Observant* interviewed four employees and students, who made a remarkable step in 2006, or experienced something special. From a researcher who received a Veni grant, to a student who founded an association for gay students, and a graduate who became a lecturer at her own faculty.

■ Photographs: Philip Driessen and archive interviewees

Researcher Franz Dietrich received a veni scholarship "It wasn't a typical research proposal, but still I was lucky"

208 thousand euros. That is what researchers receive when they get a veni scholarship from NWO, the Dutch research financier. It's a prestigious grant which many researchers wish to obtain. Since the spring of 2006, Franz Dietrich, researcher at the department of quantitative economics, became one of the lucky few. With this amount of money he can focus almost full-time on his project. His teaching workload will be reduced. His project is a theoretical study which is relevant for designing decision procedures in groups that need to make joint decisions but disagree on many issues. For example, the goals they want to pursue or the consequences of certain actions.

"I was very lucky; it was the first time that I applied for such a scholarship", Franz reckons. At first, when he handed in his research proposal at the faculty of economics he was told that it would end up in the dustbin right away. "It wasn't a typical research proposal. The tools I use in my research are mathematical, but the goals are relevant for social science." Therefore, the application didn't fit the expectations of the advisers who assess all the applications at the faculty before they are posted in the mailbox.

He didn't want to give up. "Also my boss was really eager that I would succeed." At economics, researchers get help with their applications from people from both in- and outside the faculty. "Sometimes that was rather painful, because I had to rewrite my application several times. NWO requires a particular

format. For example, you have to distinguish between methods and goals. That's not always clear and evident to do. But in the end it helped me structure my proposal. It was the perfect preparation. I also did a 'pseudo-interview', a sort of a rehearsal, with a committee of friends and colleagues at economics. It became clear then, that I had made too many sheets for the ten minute presentation. They told me to cut back on that part."

The actual interview at NWO took half an hour. "The presentation is the easy part. Nobody can interrupt you for ten minutes. But afterwards you have to answer all sorts of questions. That was a challenge. Because you are talking to scientists from different disciplines; you can't use specific terms. Gladly, there were people from different social sciences who were open minded to the fact that my project was theoretical, but at the same time it claimed to be relevant for practice."

At the moment Franz is on a one-year research stay at the London School of Economics. "I stay here until the end of this academic year. What I'm doing now is related to my project at the UM but it is funded by a British Scholarship. The New Career Development Fellowship from the Nuffield Foundation." Is the veni his biggest achievement so far? "That's difficult to say. The faculty really benefits from this and I can concentrate on research for a few years. So, on that level it is my biggest achievement so far."

■ Irene Smeets

Ellen Krijnen became UM recruitment co-ordinator

How to get school-leavers from Bangalore to Maastricht?

"All eyes are now on student recruitment", says Ellen Krijnen, recruitment co-ordinator for the university since last summer. "Leafing through the strategic note, you will see that it is a hot issue. Expectations are high."

She worked at the Faculty of Economics and was reaching her limits. She wanted to work in a broader field, think about plans that concerned the university as a whole. And then, "at just the right moment", she was asked to become the UM co-ordinator.

The Maastricht recruiting policy has been reorganised. No longer criss-crossing the entire globe, rector Mols said. Krijnen: "We used to take a shot at anything that came by, participating in fairs in Romania, Hungary, Scandinavia. We don't do that any more." Now, the UM focuses mainly on eight so-called target countries: the Netherlands, Belgium, Germany, Poland, Turkey, the United Kingdom, India and China. People there have either already shown an interest in studying in Maastricht, or the UM has connections there.

Eight country teams - on average consisting of six members, including scientists, students and alumni - analyse the market in a country and write a business plan about the obstacles and opportunities. Krijnen makes sure that these teams stay on the ball. It will be quite a job, she

reckons, to reach the target figures for 2010: an annual influx of 3,100 Bachelors (one third of whom need to be foreign students) and 2,750 Masters students (half of whom are to be from abroad).

The UM will not approach, say, a top university in India on the off chance. Do they exist? "Yes they most certainly do, there is the National Law School in Bangalore or the India School of Business, top institutes where parents from the US send their children. A school like that is indifferent to the UM, unless we set up a consortium, in which large Dutch companies also participate. You have more to offer then."

Every country has its own peculiarities. There is no point in visiting a fair in China. "You cannot gauge the level of students. There are 'a hundred thousand' universities, with widely differing quality levels. You need to visit them. The trouble is that the Chinese are crazy about hierarchy. A dean is not taken seriously there, they expect the Executive Board President or the rector."

In Turkey and India, a visit itself is not sufficient. "You have to be visible the whole year round, which can be achieved by appointing an agent. He or she would take responsibility for the distribution of our brochures at school and keeps in contact with anyone who showed

interest at the fair. A few of those agents will come to Maastricht soon for an introduction in the PBL system."

She finds her new job challenging, but still has to get used to the bureaucracy. At economics, she would walk into the dean's room, discuss her plan and all was arranged. "It was almost a

case of being believed because of one's proverbial blue eyes, which I don't have, by the way. Now everything has to go through the formal circuit at the Minderbroedersberg, and that is slow. And I am an impatient person, a doer. But I am also an optimist."

■ Maurice Timmermans

Before the summer break, Johanna Rothe, student University College, founded Kaleidoscope

"I gained a lot by doing this"

"It really was an emotional struggle for me to start Kaleidoscope. 'What if nobody is interested?', I feared. That would be the worst thing." Now, six months later, the idea to found an international student association for gay, lesbian, bi-sexual, transgender and like minded students turned out to be a success. The association has twenty members so far. "Beforehand, I only hoped for eight people", says Johanna Rothe, student at the UCM from Austria.

In the past few months Kaleidoscope has organised quite a few activities: a movie-night, a discussion meeting, a drink every two weeks and a lecture last Thursday by prof. Maaïke Meyer, who works at the Centre for Gender & Diversity. "I'm really excited about this", Johanna says two days before the lecture. "It's the first time Kaleidoscope will be visible within the Universiteit Maastricht. If this goes well, if many people show up, I want to do another one in 2007."

"I gained a lot by doing this", Johanna explains. "I made new friends and even my 'old' friendships got a new dimension. My friends always new I was a lesbian, but now it's more natural and easy to talk about it. They really want to share this with me. My housemates sometimes attend one of our drinks. It's nice to hear them talk about Kaleidoscope to others afterwards."

"In fact, a year ago, I didn't see myself doing something like this. I always thought 'this is private'. But now, I have this public identity; I've somehow become 'the official lesbian'", Johanna jokes. Kaleidoscope gives me more confidence. I have something in my life, which is important to me. If you don't like it, that's your problem. At the same time you put your-

self in a vulnerable place. Most reactions are positive, but some people don't respond at all. They may think they don't hurt you then, but in fact by not responding I have to speculate, I have to guess what they are thinking." Next February, Johanna will graduate from the UCM but she will probably stay here until the

summer to continue her work at Kaleidoscope. In the fall of 2007, she's leaving for America. Last June, Johanna received a Fulbright scholarship (an American scholarship for students and researchers) to do a masters and PhD in the United States. "I've applied at five universities. I only receive the scholarship, if I get

accepted at one of them." Her leaving doesn't mean the end for the association. "We have a board of four people and most of our members are very active. When I leave there will be enough members left who can continue the work."

■ Irene Smeets

Laura Block, Masters graduate of Analysing Europe, lecturer at European Studies since September

Young lecturers often stricter than older ones

"It is only now that I see how much organising a block takes. As a student you take everything for granted. But it takes an enormous amount of arranging. I really respect the timetable coordinators. They have to take so many things into account. Which classrooms are available? Which lecturers can be deployed? Which students take two blocks and therefore cannot be in two tutorials at the same time?"

German Laura Block has been teaching at the Bachelors programme of European Studies for four months now. The previous academic year she was still a student herself at the faculty and spent six months in Cracow, Poland for her Masters in Analysing Europe. As she knew that the Faculty of Arts and Social Sciences are looking for temporary lecturers every year, she sent a letter of application from Poland. A week or two later, she was called by the director of the European Studies programme. "We had a job interview on the phone right there and then. 'What do you expect from the job? What do you think you could contribute', that kind of thing."

Laura got a full-time contract for a year and teaches in first, second and third year. "The good thing is that students develop, that they take the knowledge from the previous block and use it in a new subject, and that my explanation makes them understand things better. In the beginning I was sometimes nervous, but

you get used to it quickly. I did not take a didactical course, but I did attend a half-day training session for new lecturers at the faculty. It is mainly learning-by-doing. Sometimes you have a group that just does not want to. Usually I ask them about it: 'How did it go today?' Often the students feel themselves that it did not go well. Why do things go better one time than another? I don't know."

With 23 years, Laura is not much older than the average student. No problem, she says. "Students do test you. Some senior students think that they can also pass doing less. But you must be clear about what you expect. Remain strict and make no exceptions for deadlines. It seems that young lecturers at the faculty are stricter than older ones. Maybe that is because we as tutors want to emphasise our position."

When the students have finished their block, the work starts for the lecturer, says Laura. "You need to correct exams, papers, essays and immediately start preparations the next block. As a student, I sometimes complained when the exam results took longer than expected. If I hear someone complain now, I explain: 'Listen, every answer has to be looked at 160 times. That takes forever. It is this bulk of work that sometimes makes it tedious.'" But that is the only disadvantage, so far.

■ Irene Smeets

2006 in veertien interviews

Tijd om de balans op te maken, want nog een dikke week en dan is dit jaar voorbij. *Observant* interviewde veertien (oud-) medewerkers, studenten en alumni die in 2006 een opmerkelijke stap zetten, of iets bijzonders beleefden. Van een onderzoeker die moeder werd, een oud-student die als lijsttrekker van GroenLinks acht zetels in de gemeenteraad van Utrecht haalde, een pensioengerechtigde UM'er die van geen ophouden weet en een faculteitsdirecteur die vanaf 2007 de nieuwe fusiefaculteit in Randwijck gaat runnen.

■ Foto's: Philip Driessen en archief geïnterviewden

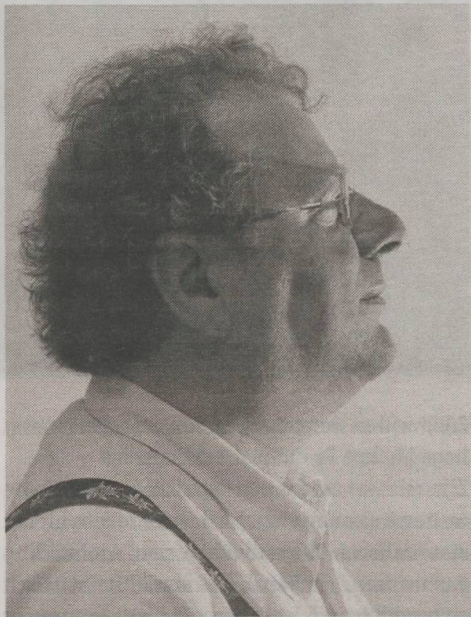
Een jaar na de dood van Ad Geers

De verweesde capgroep

Ze leven nu al weer een jaar zonder Ad. Eind december 2005 kwam het bericht van zijn dood, die zo prozaïsch was: voor de deur van zijn binnenstadsappartement in elkaar gezakt, de sleutel in de hand. Ad Geers, hoogleraar arbeidsrecht en spraakmakend lid van de facultaire gemeenschap, liet een enigszins verweesde capgroep publiekrecht achter.

Nou ja, achterlaten, hij was al weg, net die maand, per 1 december met FPU gegaan. Malva Driessen maakt deel uit van de sectie sociaal recht, de sectie van Ad: "Ik denk niet dat hij toen al was vertrokken als er niet die reorganisatie in de faculteit was geweest. Bij ons moesten er twee mensen uit; toen heeft Ad gezegd: 'Dan ga ik wel.' We hebben het in stijl gevierd, in Mesch: een appartement gehuurd en daar een sterrenkok laten komen. Hij was erg Bourgondisch aangelegd."

Ze missen hem echt, klinkt het links en rechts. Maar wie je ook over hem spreekt, er verschijnt een glimlach op het gezicht. Driessen grinnikt: "Dan stak hij weer zijn hoofd om de deur en vroeg of ik nog PAO-budget had. Een potje voor post-academisch onderwijs, daar konden we best van gaan eten, vond

hij. Een zeldzaam kleurrijke man. Een slimme man ook, je schreef iets, hij las het en legde meteen de vinger op de zere plek. Jammer dat hij niet méér deed, hij was zo lui als wat natuurlijk."

Promovenda Elvier Geurink: "Dan kwam ik hem om elf uur 's morgens tegen en rook ik bier. 'Ad, heb je al gedronken?', vroeg ik. 'Nee, ik kom van de kapper', zei hij dan met een grijns, 'maar op de terugweg kwam ik toevallig langs het café.'"

Secretaresse Nettie Litjens: "Die nieuwe master, daar had hij wel weer zin in, daar zou hij ook onderwijs gaan geven, hij had een honoraire aanstelling gehouden. Verder was hard werken niet meer zo'n prioriteit. Als er telefoontjes waren verzon ik allerlei smoezen waar hij uithing, tot ik hem zei dat ik daar mee ophield. Dat begreep hij wel. Ik heb jaren alles voor hem getypt, was de enige die zijn handschrift kon lezen. Hij was natuurlijk een verweerde aap. Pas op het laatst kreeg hij een computer. Ik heb geprobeerd hem er les op te geven, maar dat lukte niet. Hij zag het nut wel, dat je op internet wetsteksten en Kamerstukken kon vinden bijvoorbeeld, maar ermee omgaan, nee. De typtelevisie noemde hij het."

Ik moest in het begin erg aan hem wennen, vooral hoe hij met vrouwen omging. Dan zaten we hier met drie secretarissen, komt

hij binnen en roept: 'Dag lekkerdjes van me!' Ik dacht, wat is dit? Die andere twee vonden het heel gewoon. De volgende dag weer: 'Dag lekkerdjes!' Ik heb het er met hem over gehad, hij heeft het niet afgeleerd maar bij mij deed hij het niet meer."

Elvier Geurink: "Had je een keer iets anders aan, een rokje of zo, dan gaf hij je een compliment en riep: 'Kijk, die benen!' Of hij kwam met lieve liefdesbetuigingen; toen ik hem eens in de deuropening van de Tribunal zag staan begon hij meteen een gedicht voor me te declameren. Het gekke is, hij kwam weg met dingen die je van een ander in die positie niet zou pikken. Altijd charmant, je kon het hem gemakkelijk vergeven. Dat hij er niet meer is merk je vooral bij de sociale gelegenheden. Straks, de kerstlunch van de capgroep. Ik weet niet wie nu het kerstgedicht gaat voordragen. Ik denk niemand."

Op zijn bidprentje stond een foto van hem, van achteren in die lange jas met die iets te lange mouwen. Soms zie je iemand in precies zo'n jas.

Je weet dat het niet kan, maar toch."

■ Wammes Bos

Oud-student Marry Mos, lijsttrekker GroenLinks bij gemeenteraadsverkiezingen in Utrecht

"Ik ben een terriër die opkomt voor de kwetsbaren"

Ze was lid van de PvdA, maar ontdekte als student gezondheidswetenschappen al snel dat ze veel linkser was dan de Maastrichtse PvdA-afdeling. Afgelopen 7 maart tijdens de gemeenteraadsverkiezingen beleefde Marry Mos als lijsttrekker van GroenLinks in Utrecht haar *finest hour*. Haar partij haalde acht van de 45 zetels binnen en werd daarmee de tweede in de Domstad. "Ze konden niet meer om ons heen, we zitten nu in het college van B&W."

"Ik wil graag knokken voor de goede zaak", legt Marry Mos (37) uit, die in 2005 werd gekozen tot GroenLinks-raadslid van het jaar. "Ik ben een terriër en kom graag op voor mensen die kwetsbaar zijn." Die terriër was ze al toen ze in 1991 namens de studentenvakbond Nsem in de Maastrichtse universiteitsraad terecht kwam.

"We hebben ons erg druk gemaakt over de auditorenregeling, een soort UM-studiefinanciering bestemd voor studenten die hun studie niet op tijd hadden afgerond." En ze streed samen met haar fractie tegen de tempobeurs. Deze maatregel - geen studiefinanciering meer voor de trage student - van de toenmalige minister van Onderwijs, Jo Ritzen, legde de verantwoordelijkheid voor de studievoortgang eenzijdig bij de student, betoogde Mos toentertijd. Trots: "En wij hebben Vaeshartelt tegengehouden." Een deel van dit kasteel, gelegen tussen Meerssen en Maastricht in het gehucht Weert, wilde het college van bestuur voor twee miljoen gulden kopen om er een conferentieoord van te maken. Maar een grote meerderheid in de universiteitsraad besliste anders: de universiteit is geen makelaar en moet zich niet op de onro-

rendgoedmarkt begeven.

De politieke ervaring in de universiteitsraad, haar studie geestelijke gezondheidskunde, het probleemgestuurde onderwijs: ze heeft er veel baat bij gehad. Niet alleen in haar werk bij eerst het Trimbos-instituut en nu in de Informatie- en Advieswinkel Geestelijke Gezondheid in Amersfoort, maar ook toen ze in 2001 raadslid werd. "Je bent toch wat minder groen", zegt ze. "Dat vond ik erg prettig, ja ik denk dus nog wel eens aan de UM."

Groen is ze nog steeds, als we haar mogen geloven. Ze voelde zich dit voorjaar in ieder geval te groen voor het wethouderschap. "Ik zit nu in mijn tweede periode. Ik ben iemand van stap voor stap. Ik vind het heel belangrijk mezelf tijd te gunnen om te groeien, om scherper te worden. Ik heb in mijn eerste periode als raadslid kunnen *freewheelen* als woordvoerder op gebied van sociale zaken, werkgelegenheid, dak- en thuislozen, gezondheidszorg, vluchtelingen en cultuur. Ik kon alles op de agenda zetten en echt wat betekenen. Nu ik fractievoorzitter ben moet ik veel overleggen met onze coalitiepartners PvdA, CDA en ChristenUnie en strategischer opereren. Als bestuurder moet je én strategisch opereren én besturen. Ofwel: nog meer rekening houden met draagvlak en uitvoerbaarheid. Een raadslid kan zeggen: er moet in elke wijk een voorziening komen voor verslaafde dak- en thuislozen. De wethouder moet die plekken zoeken en voortdurend de verschillende belangen afwegen. Dat vraagt om extra ervaring."

Wil ze ooit naar de Tweede Kamer? "Het staat

niet op mijn netvlies, ik ben hier in Utrecht nog lang niet uitgeleerd en uitgekeken. Het leuke van de lokale politiek is dat je dingen kunt

doen voor je eigen stad. Dat is heel dichtbij. De Tweede Kamer is veel verder weg."

■ Riki Janssen

Sjoerd Stoffels, coördinator ICT & onderwijs CMW, beklom in oktober de Mera Peak berg in Nepal

"Dit wil ik nog een keer meemaken"

"Tijdens de laatste paar honderd meter heb ik enkele keren gevreesd dat ik moest opgeven. Dat ik dacht: 'Ik kan goed afzien, maar ik weet niet meer hoe ik hier doorheen moet komen.' Het was een mentale strijd die ik uiteindelijk won omdat ik me voorhield: 'Dit was mijn droom.' Bovendien moet je door, het is er min twintig en door de wind gevoelsmatig min veertig, anders vries je binnen een uur dood. Bepaalde stukken kan ik me niet meer herinneren, alsof je in een soort trance verkeert. 'Wat voel je dan als je aankomt', vroegen mensen me achteraf. Het gekke is, en dit geldt niet alleen voor mij maar ook voor de andere expeditieleden, je voelt totaal niets, je bent leeg en uitgeput. Pas wanneer je weer beneden bent, begint het tot je door te dringen wat je hebt gedaan: dit wil ik nog een keer meemaken."

Begin oktober nam Sjoerd Stoffels een sabbatical van drie maanden, gespaard van atv-dagen, om onder andere deze expeditie naar de 6476 meter hoge Mera Peak in het Himalaya gebergte te maken. Een klim naar de top van twee en een halve week, acht tot tien uur lopen en klimmen per dag. "Dit wilde ik al jaren. Ik heb eerder bergen in Europa beklommen. De hoogste in Turkije van 4000 meter. Maar ik wilde een keer een echte expeditie meemaken. De extreme weersomstandigheden, uitputting, ziekte, het groepsproces: zou ik dat volhouden?" Sommige dagen liep de groep door regen en hagelbuien, dan weer in ijzige kou en sneeuw. "Dat extreme had ik nog nooit meegemaakt. Het maakt zo'n indruk op je, je bent machteloos en voelt ontzag voor de natuur. Later hoorden we dat vier Franse klimmers in dezelfde week twintig kilometer verderop onder een lawine terecht zijn gekomen en verongelukt. Wij hebben de lawines alleen op afstand gehoord."

Tijdens de laatste 1600 meter, het zwaarste stuk met voornamelijk eeuwige sneeuw, haak-

Sjoerd Stoffels rechts vooraan op de foto

ten bij iedere tussenstop klimmers af. Uiteindelijk haalden er vijf, onder wie Stoffels, de top. Een "fenomenaal uitzicht" op vijf van de zes hoogste bergen ter wereld waaronder de Mount Everest. Lang kon de groep niet van het uitzicht genieten: "Iedereen had bevroeringsverschijnselen aan de vingertoppen, neus, oren en tenen. Bij mij was dat na een week weggetrokken." Ondanks het afzien werkt het verslavend: "In

2008 willen we met een groepje de 7045 meter hoge Lhakpa Ri in Tibet beklommen."

Zijn reis was tevens een "spirituele tocht. In de westerse samenleving zet ik vraagtekens bij het materialisme, het individualisme, egobuilding van mensen." In Nepal, een sterk hindoeïstisch en boeddhistisch land, bezocht hij daarom onder andere gompas, boeddhistische kloosters. Hij woonde er gebedsdiensten bij en sprak er met

monniken over hun leefwijze. "In de afgelopen jaren ben ik meer over boeddhisme gaan lezen, maar tijdens deze reis heb ik een aantal wijsheden ervaren. Voorheen botste ik vaker met de prestatiedwang of het eigenbelang van mensen. Het leverde negatieve energie op. Nu stoort het me minder: ik zie het vanuit de achtergrond, de samenleving waarin iemand opgroeit."

■ Irene Smeets

Junior-onderzoeker aan de rechtenfaculteit Nadine Gorissen werd voor de eerste keer moeder

Belastingjurist zit in de luiers

"Moeder worden is helemaal super." In haar 28 levensjaren heeft de geboorte van Robin, ruim vier maanden geleden, het meest indruk gemaakt op Nadine Gorissen, junior-onderzoeker aan de Maastrichtse rechtenfaculteit. Het geboortekaartje pronkt op de kast in de woonkamer. Een paar kleine blauwe ogen kij-

ken rond, mondhoeken krullen omhoog. Het jongetje klemt zijn handen om zijn moeders arm. "Hij wil niet slapen. Eigenlijk wil hij nooit slapen overdag. Hooguit een uurtje tijdens het wandelen."

Gorissen is in de zevende hemel. Toch staat ze tegelijkertijd met beide benen op de grond. "Ik

verlang ook weer naar mijn werk, de regelmaat, mijn collega's." Sinds de zomervakantie is ze nog maar enkele dagen op de faculteit geweest. Haar zwangerschapsverlof heeft ze aangevuld met verlofdagen, maar in januari gaat ze weer fulltime aan de slag bij de capgroep belastingrecht. Haar promotieonderzoek moet voor juni

2008 zijn afgerond.

Er is een kleine babyboom bij belastingrecht, grinnikt ze. "Op een gegeven moment vroeg men tijdens onze wekelijkse vergaderingen of er iemand nog iets te melden had. Een zwangerschap misschien?"

Gorissens carrière gaat als een speer. Ze studeerde af in Nederlands en fiscaal recht en werkte ruim drie jaar als docent bij belastingrecht, waarna ze een aanstelling kreeg als onderzoeker. Gorissen spit het vertrouwensbeginsel uit in het Belgische, Nederlandse en Duitse belastingrecht. Of: in hoeverre kun je vertrouwen op de dingen die de fiscus je vertelt? "Iemand die de belastingtelefoon belt of een afspraak maakt met een inspecteur, gaat ervan uit dat hij kan vertrouwen op alles wat wordt verteld. Maar het kan zijn dat deze woorden afwijken van hoe het in de belastingwetten staat. Dan moet worden afgewogen of het vertrouwensbeginsel voorrang heeft op het legaliteitsbeginsel, de wet. Maar daar is niet één regel voor. Elk geval is uniek, moet apart worden bekeken."

Hoe toepasselijk is de witte trui die Robin draagt met daarop *I am your biggest fan*. Gorissen zal hem missen als ze straks alleen op vrijdag - ze spreidt haar ouderschapsverlof uit over een aantal maanden - en één keer in de twee weken op donderdag thuis is. Haar vriend Raymond, registeraccountant en econoom, zal zijn zoon nog minder zien. Hij kan één dag per maand vrij nemen. Het gevolg is een hoop geregeld, maar Gorissen is ervan overtuigd dat het een perfecte combinatie is: moeder en promovendus. "Het gaat allemaal lukken. Onze ouders willen maar al te graag op hem passen."

■ Wendy Degens

UM-vertrouwenspersoon Astrid Claessens werd directeur van basisschool

"Ik heb het graag voor het zeggen"

Astrid Claessens mist de congresses, heidagen, lezingen, kortom de bronnen van inspiratie "die aan de UM toch geregeld langskwamen". Daar is nu geen geld voor. Daartegenover staat dat de werksfeer aan de Universiteit Maastricht niet kan tippen aan die van de openbare basisschool de Bundeling in Bunde waar ze sinds een jaar als directeur de scepter zwaait. "Ik had altijd het gevoel dat ik als adviseur, dat was ik toch in mijn twee laatste functies als vertrouwenspersoon en interim- projectmanager HRM, op eieren moest

lopen. Het was altijd afwachten hoe je voorstel viel, je zei snel iets verkeerd, en dan lag je eruit, was je niet meer *one of the boys, so to speak*, en kon je uitdagende klussen wel vergeten. Erkenning van je professionaliteit was er te weinig, dat hing te veel af van je status, of je tot een club behoorde die goed lag. Ik gaf bijvoorbeeld bepaalde adviezen rondom de cultuurgesprekken. Die werden niet opgevolgd tot Krauthammer langs kwam en hetzelfde adviseerde. Bleken mijn ideeën toch hout te snijden."

Op 1 november 2005 verliet Astrid Claessens na twintig jaar de Universiteit Maastricht waar ze eerst rechten studeerde en later verschillende functies bekleedde. Ze ging terug naar school. "Ik heb de pedagogische academie gedaan, maar wist al heel snel: ik wil niet voor de klas. Ik heb een bepaalde sensitiviteit voor wat mensen uitsralen. In een klas word je dan knettergek." Maar een school *runnen* is een ander verhaal. "Ik zat als ouder in het stichtingsbestuur van de school van mijn kinderen. Ik dacht vaak:

dit moet anders kunnen, zeker op het vlak van personeelszaken en leidinggeven." Een 'mobiliteitstraining' aan de UM gaf het laatste zetje: "Je kon daar uitvissen wat je het beste ligt: een advies- of een managersfunctie. Ik ontdekte al snel dat ik het graag voor het zeggen heb."

Ze zit op haar plaats, ook al moet ze als directeur rond komen met één ton euro (exclusief personele lasten) voor tweehonderd kinderen, veertien medewerkers en een gebouw met acht klaslokalen. "Ik wist het, maar toch viel het verschrikkelijk tegen. Hoe is dit mogelijk in Nederland kennistand? Ik schuif hier met postjes van 50 euro. Wij hebben twee pc's per klas, 'gelukkig' zijn ze een paar jaar geleden gestolen en hebben we nieuwe van de verzekering gekregen."

"Leren is leuk, dat willen wij onze kinderen bijbrengen. Goed onderwijs staat of valt met degene die voor de klas staat en die is niet iedere dag even sprankelend, dat kan ook niet. Ik moet de voorwaarden scheppen - zorgen voor lesmateriaal, een opgeruimde toko, komen met prikkelende nieuwe ideeën - zodat de docenten hun werk zo goed mogelijk kunnen doen."

Het grootste verschil? "De cultuur", zegt Claessens resoluut. "Aan de UM is die masculien, hier feminien. De UM is zeer bedrijfsmatig in vergelijking met het basisonderwijs. Hier kun je jaren disfunctioneren zonder dat iemand daar iets van zegt. Iets wat bij de Bundeling gelukkig niet aan de hand is." Verder vertrouwen haar medewerkers volledig op hun intuïtie. Vaak terecht, weet ze inmiddels, maar dat neemt niet weg dat sommige zaken rationeel onderbouwd moeten worden. "Waarom gaat Pietje uit groep acht naar het vwo en Hans naar het vmbo? Als ik vraag om dit op papier te zetten komt er geen respons." Daartegenover staat dat de collega's erg veel rekening met elkaar houden. Dat miste ze in Maastricht. "Maar het competitieve van de UM vind je hier niet. Da's ook weer jammer, want het houdt je scherp en in beweging."

■ Riki Janssen

Peter Bouhuijs ging op zijn 58^e met vervroegd pensioen

Vrije jongen met flexplek

Een heel jaar lang nu al geniet onderwijskundige Peter Bouhuijs de status van vervroegd gepensioneerde, van FPU'er. Zelf ziet hij het een slagje anders: hij is weer 'vrije jongen' geworden, iemand die zonder de rompslomp van een dienstbetrekking toch leuk werk doet.

Directeur van het Expertise Centrum Actief Leren, Ecal, dat was hij de laatste jaren voor zijn afscheid. Een centrum dat zich vooral in de buitenwereld bewoog, bedoeld immers om de ruime kennis en kunde van de Maastrichtse universiteit op onderwijsgebied in bredere kringen, waaronder middelbare scholen, aan de man te brengen. Want, zegt Bouhuijs, "als er iets is waar de UM wereldberoemd voor is, is het wel het onderwijs."

Toch was er een kentering, de afgelopen jaren, in de manier waarop aan de UM met zijn stiel werd omgesprongen. "Ik snap het wel, het past ook wel bij de leeftijd van de universiteit, de onderzoeksprofilering wordt nu belangrijker en onderwijs is geen primair investeringsgebied meer. Het gevoel ervoor verdwijnt, je merkt een soort moeheid. 'Daar heb je die onderwijskundigen weer', of 'die Peter Bouhuijs, dat is allemaal pgo', zo iets."

Toen dan de kersverse opleiding onderwijswetenschappen een jaar na de start al weer van hogerhand werd beëindigd, een studie waar hij en zijn centrum een vitale rol in hadden moeten spelen, en even later het college van bestuur de subsidie aan Ecal zonder overleg introk, was de lol er een tikje af. Zijn ambitie om in ieder geval tot zijn 62^e te blijven verdampte, een genereus aanbod om tegen uitstekende voorwaarden op zijn 58^e te vertrekken, gecombineerd met de vrees dat alle ouderenregelingen landelijk op

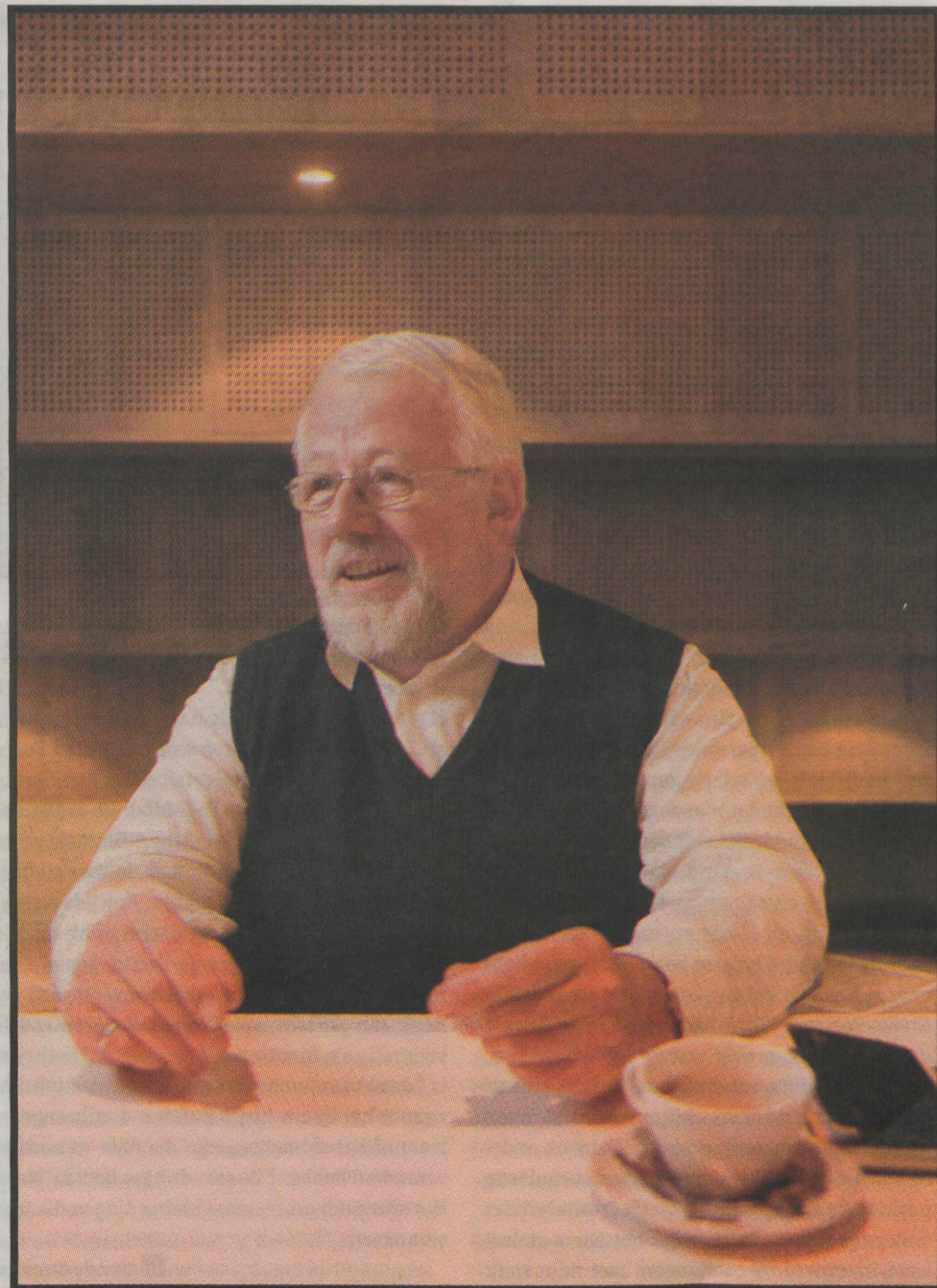
de schop dreigden te gaan, gaf het noodzakelijke zetje.

"En nu", zegt hij met een twinkeling in de ogen, "doe ik nog steeds academisch werk, maar in een rustiger tempo, en ik hoef me over mijn inkomen geen zorgen te maken. Ik heb tijd voor het gezin, voor mijn oude moeder, je leest de krant beter, je leest weer boeken. De werkdruk is weg. Ik sta niet meer op met een hele agenda in mijn hoofd, niet meer: ik moet vandaag dit doen, en dat en dat, en dat ook nog."

Zijn academische werk is er zelfs leuker op geworden. Bouhuijs is onder meer adviseur ("als adviseur heb je meer invloed dan als je ergens binnen bent") van de Zuid-Afrikaanse universiteit van Stellenbosch, een voormalig apartheidsbolwerk dat nu noodgedwongen om is gegaan. "Maar niet genoeg hoor. Ze moeten voor de helft zwarte studenten opnemen, op een bevolking waar maar 8 procent blank is, en ze klagen over het niveau. Er haken er veel af. De neiging is om de zwarten apart te zetten, maar ik zeg: dit is voortaan jullie hoofdstroom aan studenten, die moet je gewoon mee laten doen, doe pgo in het eerste jaar, en haal ze eruit voor extra dingen als dat nodig is, dat werkt het beste."

Hij reist ook naar Peru, en in 2008 naar Mexico als medeorganisator van internationale pgo-conferenties. Hij is bezig met een project in Midden-Europa dat jonge onderzoekers vertrouwd moet maken met de ethische aspecten van biotechnologie: Bouhuijs adviseert over de beste onderwijsvorm om dat te doen. En hij is ook nog wel eens bij de UM, want hij heeft een honoraire aanstelling. "Ik heb een flexplek: een kast, en een kamer waar ik meestal wel terecht kan."

■ Wammes Bos

Johanna Rediers, student cultuurwetenschappen, is sinds maart 'gespecialiseerd lerares' in oriëntaalse dans

"Buikdansen wordt vaak erg onderschat"

Ze is één brok energie, de 24-jarige Johanna Rediers uit het Belgische Lummen. Ze heeft een diploma journalistiek op zak, studeert cultuurwetenschappen, presenteert iedere dag twee radioprogramma's bij de Belgische zender Hit FM en is twintig uur per week bezig met buikdansen of zoals ze het liever noemt "oriëntaalse dans. Je buik gebruik je bijna niet. Je beweegt vooral met je schouders en heupen."

Ze ratelt aan één stuk over het buikdansen, een brede lach van oor tot oor. Rediers volgt les in buikdansen sinds haar veertiende. Niet bepaald een standaard hobby voor een veertienjarige. "Inderdaad. Als kind zat ik op balletles, maar vanwege een rugoperatie moest ik daarmee stoppen. Tijdens een vakantie in Egypte kreeg ik een training van een buikdanseres en werd er meteen door gegrepen. Je kunt op één vierkante meter veel emoties in deze dans kwijt. Niet alleen in de bewegingen, maar ook in de mimiek. Door de natuurlijke houding is het bovendien goed voor je rug. Ik kan uren dansen zonder last te krijgen."

Sinds die tijd reist Johanna door België om overal cursussen, workshops en trainingen te volgen. Vier jaar geleden begon ze zelf les te geven. "Ik wilde mij bijscholen", maar omdat ze zo'n beetje het hele aanbod in België had gehad ging ze op internet op zoek naar andere mogelijkheden. Daar stuitte ze op een éénjarige, internationale dansopleiding van Unesco, die in Brussel wordt gegeven. "Iedere zaterdag kreeg ik, met vijf anderen, een theoretische opleiding in dansgeschiedenis, fysiologie, enzovoorts. Iedere zondag kregen we dansles van de beroemde choreograaf én hoogleraar in

Midden-Oosterse en oriëntaalse dans en folklore Hassan Khalil uit Cairo. Die vloog elk weekend naar Brussel." Afgelopen maart ontving ze haar internationaal certificaat als 'gespecialiseerd lerares in oriëntaalse dans, dans uit het Midden-Oosten en Egyptische folklore'. Ze is nu één van de twee Vlaamse buikdanseressen met deze titel.

"Het is een heel vrouwelijke dans, maar geen verleidingsdans, dat is een misverstand", vindt Rediers. "De shows die je in Egyptische hotels te zien krijgt hebben weinig met buikdansen te maken; die benadrukken meer het showelement dan de techniek. Buikdansen is een rotatiedans, waarbij je je boven- en onderlichaam apart van elkaar leert bewegen en, tja, dat wordt nu eenmaal ook als sensueel beschouwd."

Rediers geeft les aan vrouwen tussen de tien en zestig jaar. Ook de in Vlaanderen bekende R&B-zangeres Hadise krijgt les van Rediers. "Je figuur speelt geen rol en je hoeft geen voorkennis te hebben. Maar het wordt vaak verschrikkelijk onderschat. Tijdens het dansen span je continu je buikspieren aan, dus goede stretchoefeningen ervoor en erna zijn noodzakelijk."

Regelmatig treedt Rediers op tijdens festivals, maar wordt ook ingehuurd op bedrijfs- of familiefeesten. "Mannen vinden het meteen prima, vrouwen zijn in eerste instantie wat afwachtend. Zodra ze zien dat ik er verstand van heb, gaan de duimen omhoog. Dan weten ze het te waarderen. Ik straal ook uit dat het mijn grootste passie is. Het zou zalig zijn als ik dit fulltime kan doen, maar eerst wil ik mijn studie afmaken."

■ Irene Smeets

Mariëlle Heijltjes is sinds 1 juli professor of Managerial Behavior

"Het zijn geen grote, maar kleine dingen die mij veranderen"

"Is dat zo belangrijk?" vraagt prof. Mariëlle Heijltjes als we haar vragen om mee te werken aan een interview. Ze doelt op haar aanstelling als bijzonder hoogleraar, in officiële bewoordingen: *professor of Managerial Behavior*. "Natuurlijk is het een stap vooruit en bijzonder, maar voor mijn gevoel ben ik nog steeds dezelfde Mariëlle. Ik ben niet veranderd. Ook mijn collega's van het departement organisatie en strategie reageren niet anders op mij. De enige verandering die ik bespeur komt van buitenaf. Ik krijg dingen sneller geregeld bij bedrijven of instanties vanwege de titel."

Op een maandagmiddag ontvangt de 38-jarige prof. de verslaggever op haar kamer in de economiefaculteit. Wie niet weet wat ze in haar dagelijkse leven doet, hoeft maar een blik te werpen in haar boekenkast: *Behavior in Organizations, Skills of Management, Work Psychology, Images of Organization*. De bedrijfseconoom bestudeert het gedrag van managers. Een breed onderwerp, geeft ze toe. "Het gaat zowel over het gedrag van een individu als de invloed van een organisatie op zijn of haar gedrag en de interactie tussen personen, dus groepsprocessen zoals taak- en relatieconflicten."

Al pratende blijkt dat niet zozeer de benoeming als hoogleraar indruk heeft gemaakt, maar haar reis naar Nieuw-Zeeland, een jaar eerder. In 2005 verliet ze samen met haar twee jonge zonen Pepijn en Floris en haar man Michiel haar Nederlandse huis en haard. Het gezin koos voor een sabbatical van een aantal maanden in Nieuw-Zeeland. "Daar had ik de tijd en de rust om na te denken over wat ik wilde bereiken, hoe ik mij wilde ontwikkelen. Ik kon mijzelf eindelijk niet meer voorbij rennen. Het leven was een stuk relaxer zonder familiale en andere sociale verplichtingen. Na een turbulente periode van drie jaar als portefeuillehouder onderwijs waarin onder meer het bama-stelsel werd ingevoerd, gecombineerd met mijn werk

als universitair hoofddocent, moeder én vrouw, was het even genoeg. En dat heb ik gemerkt, ik moest echt afkicken."

Maar zowel Heijltjes als haar man zaten niet stil. Zij werd *Visiting Professor Integrated Business Studies* aan de universiteit in Auckland, hij werkte verder voor Vodafone. De kinderen gingen naar school of de crèche. "Eenmaal weer terug in Nederland ben ik met de toenmalige decaan Franz Palm gaan praten. Ik wilde weten hoe hij over mijn toekomst dacht, of hij mogelijkheden zag. Vlak voor de kerstdagen stelde hij het idee van de leerstoel voor. "Ik had er nooit aan gedacht, maar vond het geweldig dat voor mij zo'n functie werd gecreëerd." Heijltjes is "dankbaar" voor de sabbatical, de tijd die ze met het gezin heeft kunnen doorbrengen, maar of het momenten zijn die háár wezenlijk veranderd hebben? Ze schudt haar hoofd. "Nee. Het zijn geen grote, maar kleine dingen die mij veranderen."

■ Wendy Degens

Medewerker personeelszorg Dik Spaans blijft op zijn post

Liever werken dan golfen op je 65^e

Zo'n zestig medewerkers heeft hij rond januari begeleid naar een vervroegd pensioen, maar zelf heeft Dik Spaans (65) van personeelszorg nog twee jaar bijgetekend. Hij voelt zich veel te jong om thuis te zitten.

Waarom hebben zoveel UM-wetenschappers gebruik gemaakt van de gunstige FPU-regeling (Flexibel Pensioen en Uittreding), die de faculteiten rechten en geneeskunde hun medewerkers vorig jaar aanboden? Dik Spaans zit anders in elkaar, hij snapt er niks van. Het aanbod was overigens geen dankbare geste voor bewezen diensten, maar vanwege bezuinigingen. Sommigen – met name juristen – hadden weinig keus, omdat hun baan op de tocht stond na de reorganisatie. Anderen – met name medici – zijn volgens Spaans onder druk gezet om te vertrekken. Weer anderen vonden het op hun 58^e goed geweest en kozen voor een leven op de golfbaan.

Al in 2002 had Spaans zijn baan aan de wilgen kunnen hangen, met een honderd-procent-FPU-regeling. Niet dus. Dit jaar, op zijn 65^e, zou ook een passend moment zijn geweest. Niet dus. Hij werkt nu, op papier, twee dagen per week en hij kan met gemak nog, zeg, vijf jaar door. De sfeer is uitstekend; met "Hupie" (Huub Ruyters) zit hij op precies dezelfde golflengte. Nooit denkt hij 's ochtends: "Bah, ik mot weer."

Bijna een halve eeuw houdt hij zich bezig met pensioenregelingen en sociale zekerheid; eerst aan de Vrije Universiteit, toen het ABP, en nu al jaren aan de UM. Boeiend en nuttig werk, om arbeidsongeschikten een financieel perspectief te bieden, om ontslagen medewerkers te adviseren maar ook gerust te stellen. De FPU-begeleiding was een enorme klus. Samen met zijn collega Ruyters heeft hij zestig UM'ers geadviseerd en voorgerekend wat de financiële gevolgen zijn als ze eerder stoppen met werken. Fouten in dit soort berekeningen kunnen grote consequenties hebben, maar die zijn niet gemaakt. "Iedereen was tevreden."

Spaans vindt dat de universiteit haar personeel

zo lang mogelijk moet koesteren, enthousiast houden en niet aan de straat moet zetten. "Ook nu weer, in het kader van de 'stroomlijning' van het ondersteunend en beheerspersoneel, willen de servicecentra af van oudere werknemers (geboren vóór 1950), zo'n twintig mensen." Het wordt de hoogste tijd dat de UM een fatsoenlijk seniorenbeleid opstelt, zegt hij. Vanaf zijn 59^e kan iedereen een dag minder werken, veel meer is er volgens hem niet geregeld voor ouderen. Hij hoopt dat de werkgroep onder leiding van personeelsdirecteur Appie Luermans met concrete maatregelen komt.

Zorg dat senioren plezier houden in wat ze doen. "Je kunt je afvragen of je oudere secretaresses moet opzadelen met dat Europese computerrijbewijs. Onze secretaresse, Lisianne, kan alles wat we hier nodig hebben. Waarom moet ze per se op een cursus Engels? Ik heb het Engels in mijn werk één keer nodig gehad. En toen bleek ook nog dat hij beter Nederlands sprak dan ik Engels."

■ Maurice Timmermans

Switchen van psychologie naar cultuurwetenschappen

“Moest ik blijven aanmodderen met mijn studie?”

Psychologie inruilen voor cultuurwetenschappen. Dat besloot de 21-jarige Vicky Vos afgelopen september. Een beslissing waar ze nog steeds volledig achterstaat. De Maastrichtse zou zelfs niet anders meer willen. “Cultuur- en maatschappijwetenschappen is een kleine fijne faculteit. De studieadviseur heeft me goed ingelicht en geholpen, balie-medewerkers zijn vriendelijk. Met alle vragen kan ik er terecht. Ze noemen me zelfs bij mijn voornaam, ongehoorlijk, dat is nog nooit gebeurd in Randwyck. Bovendien vind ik het heerlijk om in de binnenstad te vertoeven.” Over de inhoud kan ze nog niet veel kwijt. Vos heeft net haar eerste blok *Kennis en Kritiek* en het practicum *Filosofisch lezen* achter de rug. “Allebei heel interessant. Filosofie was mijn beste vak op de middelbare school. Teksten van Kant en Jung staan nog steeds in mijn geheugen geprent.” De hamvraag: waarom switchen? Vos heeft niet één pasklaar antwoord. Er zit een heel verhaal achter haar keuze. Drie jaar geleden haalde ze haar vwo-diploma. Vos wilde in haar geboortestad studeren en psychologie, de studie naar het menselijke gedrag, leek haar wel wat. Maar ze was nog niet goed en wel begonnen of ze werd ziek. “Na een reeks foute diagnoses van de huisarts en onnodige antibioticakuren, bleek dat ik de ziekte van Pfeiffer had. Anderhalf jaar lang heb ik er mee rondgelopen.” Lopen is in dit geval niet goed gekozen, want ze kon alleen maar slapen. De student ging weer bij haar ouders wonen. Alles stond op een laag

pitje: studeren, uitgaan, sporten, zelfs eten en drinken.

Toen ze zich enigszins beter voelde, ging ze opnieuw eerstejaars psychologieblokken volgen, in een rustig tempo, dus niet twee blokken tegelijk, maar één. “Opeens ging ik me afvragen of ik psychologie wel zo leuk vond. Was dit wat ik echt wilde? Over een aantal jaren psycholoog zijn in een praktijk en elk uur verhalen van mensen aanhoren? Ik was zelf net ziek geweest, ik moest er niet aan denken.” Maar er was ook twijfel. “Misschien moest ik na een lange tijd van afwezigheid gewoon weer wennen aan het ritme, aan de studie, aan de medestudenten.” Doorslaggevend was het succes van haar vriendin Selda Car die stage liep in Turkije, daar besloot mee te doen aan de Turkse variant van de Amerikaanse modellenwedstrijd *Next Top Model* en won. “Toen ze terug in Nederland was, vertelde Selda dat ze blij was dat ze de stap – om mee te doen aan de wedstrijd – had gezet. Een *eye opener*. Moest ik blijven aanmodderen met mijn studie?”

Na de zomervakantie was de kogel door de kerk. Ze stopte met psychologie, wilde nog liever gaan werken. Thuis lag de kamer vol met brochures van de Universiteit Maastricht, want ze wil de stad niet verlaten. Rechten? Nee. Economie? Nee. Cultuurwetenschappen? Ja. “Een brede studie waar ik veel kanten mee op kan. Ik word niet in één richting geduwd. Dat vind ik een prettig idee.”

■ Wendy Degens

In het midden Joeri Michielsen

Joeri Michielsen bekroond met SNS Bank Prijs 2006

“Het hoofdstuk mag worden afgesloten”

Een prachtig gebaar, maar geen hoogtepunt. De Maastrichtse jurist Joeri Michielsen nam vorige week de SNS Bank Prijs 2006 in ontvangst voor zijn proefschrift over het gedrag van Nederlandse, Belgische en Luxemburgse rechters tijdens de Tweede Wereldoorlog. Een onderzoek dat hij al in december 2004 afrondde. “Natuurlijk is het fantastisch als het onderzoek op deze manier wordt ontvangen en ik ben er blij mee, maar op een gegeven moment mag het hoofdstuk worden afgesloten.” Des te meer, omdat Michielsen al ruim een jaar met totaal andere zaken bezig is dan de Tweede Wereldoorlog en rechtsgeschiedenis.

Na zijn promotie zei hij de Universiteit Maastricht vaarwel. “Aan de rechtenfaculteit was voor mij niet direct iets interessants te doen. Datgene waar ik belangstelling voor had, minderheidstalen en rechten, paste niet binnen de facultaire plannen.”

Jammer, maar dan trek ik mijn eigen plan, dacht Michielsen en hij zette een project op. Hoe en wat? Dat is nog een mysterie. Hij wil er niet al te veel over kwijt. “Over een half jaar wil ik er pas mee naar buiten komen.” Maar het heeft inderdaad te maken met minderheidstalen, specifiek zijn eigen moedertaal: a het Limburgs. Zijn toespraak, na het in ontvangst nemen van de SNS Bank Prijs, was dus niet zonder reden gedeeltelijk in het Limburgs.

Hebben we hier te maken met een chauvinist in hart en nieren? “Nee, dat is het niet. Veel mensen denken altijd dat het Limburgs niets voor-

stelt. Van dat idee moeten we af. In 1997 is het Limburgs door de Nederlandse regering juridisch en politiek erkend als taal. Dit in het kader van het verdrag voor Europese minderheidstalen. De Nederlandse regering doet er vrij weinig mee; er gaan wel veel centen naar Friesland ter ondersteuning van het taalbeleid, maar niet naar onze provincie. De Raad van Europa heeft echter een vinger in de pap en sprak onze regering aan over de ongelijkheid in het beleid ten aanzien van het Fries en het Limburgs.” Michielsen is er helemaal in thuis. “Weet je dat veel Limburgers lager geschoold zijn omdat ze denken dat ze een hoger niveau niet aankunnen? Het heeft alles te maken met zelfvertrouwen. Daarentegen zijn leerlingen die thuis dialect spreken, in de laatste groepen van de basisschool net zo goed, en soms zelfs beter, in taal dan de leerlingen die in het Nederlands zijn opgevoed. Dat blijkt uit wetenschappelijk onderzoek.”

Na afloop van zijn toespraak merkte Michielsen dat hij een gevoelige snaar had geraakt. “Limburgse toehoorders stapten op mij af en vertelden dat ze ontroerd waren. Zelfs mijn promotor prof. René de Groot was enigszins overtuigd van de waarde van de Limburgse taal en dat er iets mee gedaan moet worden. En niet te vergeten: rector Gerard Mols heeft die avond ingestemd met mijn opmerking dat promoties vanaf nu ook in het Limburgs moeten kunnen plaatsvinden.” Dat was een grap, laat Mols op zijn beurt weten.

■ Wendy Degens

Oud-voorzitter Circumflex kijkt terug op kwestie 'Capucijnenstraat'

"Wat zeg je tegen wie op welk moment?"

Beladen gesprekken voeren met kritische buurtbewoners, gemeente en universiteit te vriend houden, en ook nog eens de eigen leden overtuigen. Als voorzitter van Circumflex kreeg Geert in 't Veld (22) het zwaar voor de kiezen. De studentenvereniging bleek, mild geformuleerd, niet welkom in het pand aan de Capucijnenstraat.

Het begon in april 2005, een half jaar voor zijn aantreden als voorzitter. De gemeente organiseerde een inspraakavond voor de bewoners van het Statenkwartier, die zich laaiend toonden over de mogelijke komst van Circumflex naar de Capucijnenstraat. Geert in 't Veld, die toen in de zaal zat, had er alle begrip voor dat de wijk niet stond te juichen: "Maar de sfeer was zo geladen, dat er niet te praten viel. We hebben daar wel van geleerd. Toen we later naar D'n Hiemel gingen hebben we het anders aangepakt. Geen inspraakavond, maar een inloopmiddag, eerst kennismaken met de omwonenden."

Vanaf dag één bewoog voorzitter In 't Veld zich in een krachtenveld van universiteit, de gemeente, politieke partijen, buurtbewoners, de pers en de eigen leden. "Ik had weinig bestuurlijke ervaring, zat als groentje bij directeuren en wethouders aan tafel en wist niet waar ik aan begon, of ik me staande zou houden. Al snel leer je hoe je dingen moet uitleggen, hoe je je standpunt over het voetlicht moet brengen. Het hoofd koel houden, afstand nemen, dat lukte me aardig. In een ingewikkelde situatie moet je goed nadenken wat je op welk moment tegen wie vertelt."

Een netelig moment was het vertrek uit het Maaspaviljoen, met onbekende bestemming. Vijf van de zeven bestuursleden waren constant bezig met het zoeken naar tijdelijke huisvesting, zegt In 't Veld. "Intussen kwam de gemeente met een gebouw aan de Francois de Veijestraat aanzetten. We wisten meteen dat we niet op dat industrieterrein wilden zitten, te onveilig

en afgelegen, maar betere opties waren er toen niet. Toch sloegen we het aanbod af. Met als risico dat je als lastig en veeleisend te boek komt te staan."

Tegelijkertijd was de kritiek in eigen kring niet mals. "Vóór elke ledenvergadering heette het: 'Wat gaat het bestuur nu weer doen?' Na elke publicatie: 'Wat staat er nou weer in de krant?'

Sommigen vonden dat we te zeer de oren lieten hangen naar de gemeente, ze waren er niet van overtuigd dat we het beste voor hadden met de vereniging. Dat wantrouwen vond ik erger dan alle kritiek. Onder bestuursleden geldt dat je elkaar complimenten moet geven, want van leden krijg je ze niet. Zo zwartwit is het overigens niet, ik heb wel degelijk waardering gekre-

gen."

Wanneer Circumflex naar de Capucijnenstraat verhuist, staat nog steeds niet vast. Buurt, gemeente, woningcorporatie en studenten zijn al meer dan een jaar bezig om afspraken op papier te krijgen. Terwijl een groep huiseigenaren zich al net zo lang beraadt op juridische stappen.

■ Maurice Timmermans

René Kocken wordt directeur fusiefaculteit Randwijck

"Ik heb veel ambitie"

Net voor het interview krijgt hij nog snel een dikke map met documenten voorgelegd, die hij een voor een begint te tekenen. De secretaresse wacht geduldig.

"Je lijkt de koningin wel."

"Zeg dat wel ja, en het college van bestuur heeft daar volgens mij geen flauw benul van. Veertig, vijftig personeelsmutaties per dag, overplaatsingen, functieveranderingen, ontslagen, aanstellingen. Dit soort tekenboeken, daar had ik er bij

gezondheidswetenschappen eentje per dag van, nu zijn het er zeven. Zéven! En de mails, van mensen die wat van me willen, die met kwesties komen, dat waren er zo'n vijftig per dag, dan kan nu oplopen tot honderdvijftig. Dus daar moet je rustig bij blijven."

René Kocken (49) was directeur bij GW, werd deze zomer ook nog eens directeur van de medische faculteit, en wordt per 1 januari directeur van de fusiefaculteit die louter nog een Engelse naam

heeft, de FHML, Faculty of Health, Medicine and Life Sciences. Een faculteit die in een klap de allergrootste van de UM wordt, "50 à 60 procent van al het UM-geld zit in mijn submandaat", zegt hij met enige trots. De grootste carrière-stap in zijn leven dus? Nee, toch niet. "Voor mij was de grootste stap toen ik naar ICTS ging om er directeur te worden. Na zeventien jaar ambtelijke functies bij geneeskunde werd ik toen eindverantwoordelijk, eigen baas. Het is dat het

speelterrein daar niet zo groot was, daarom heb ik gesolliciteerd op het directeurschap bij GW. Wat ik nu ga doen, al doe, is vooral meer van hetzelfde."

Veel meer, zo blijkt. "Ik werk nu van zeven tot zeven, plus vaak nog een paar avonden. Dat moet dus niet zo blijven. Ik heb al een adjunct-directeur, vooral voor de financiën en huisvesting, en ik heb nagedacht over een adjunct personeel, maar ja, het college, André Postema, vindt dat helemaal niks, al die subsubmandaten. Dus ik zal zien hoe het loopt. Als het niet gaat, zal hij toch moeten nadenken."

Helemaal vanzelfsprekend was het niet dat hij deze baan zou krijgen. Hij wilde het graag, "ik heb veel ambitie", maar het betekende natuurlijk ook een terugkeer naar geneeskunde. "En ik had daar een verleden. Na de bestuurscrisis rond Vic Bonke, toen die als decaan werd weggestuurd, is mij gevraagd om de begroting te doen en de nodige maatregelen te nemen. Ik heb daar toen niet alleen vrienden gemaakt."

Bovendien, zegt hij, vond men hem in die periode communicatief niet sterk. "Maar ik heb mijn lessen geleerd, ik ben toen ook gecoacht, en later kwam natuurlijk de Krauthammer cursus voor leidinggevend: al met al denk ik dat het verbeterd is."

De sfeer in de twee faculteiten verschilt aanzienlijk, is zijn ervaring. "Geneeskunde vertoont alle kenmerken van een professionele bureaucratie, waarbij de professionals de macht naar zich toe hebben getrokken en het voor bestuurders erg moeilijk is om de zaak in beweging te krijgen. Er zijn daar veel kwesties, met personeel, met leidinggevend. Men windt zich vaak op. Bij GW zijn de mensen volgamer ten opzichte van het bestuur. Zo'n opstand nu tegen het besluit om masters op te heffen: nou, dan moet je het echt wel bar en boos hebben gemaakt."

■ Wammes Bos

Jacques Reiners, hoofd Studium Generale, blikt terug op lustrumfestival

Mineurstemming op de burelen

Vorige week organiseerde het Academisch Ziekenhuis Maastricht voor het personeel een feest in het Mecc. Men bezocht het Wintercircus, deed zich te goed aan een uitgebreid buffet en zong mee met Rowwen Hèze. Opkomst: ruim zeventuizend bezoekers. "Opvallend veel", zegt Reiners. "Kennelijk is de band tussen medewerkers en het ziekenhuis hechter dan die bij de universiteit. Misschien omdat er meer interactie is tussen de AZM-medewerkers, die allemaal in één gebouw zitten en zich met één thema bezig houden: ziekte en gezondheid."

Het personeelsfeest van de UM en tevens de opening van het lustrumfestival in juni, trok zeshonderd bezoekers. Driehonderd UM'ers hadden vooraf een gratis kaartje gereserveerd maar kwamen niet opdagen. Ook in het festivalweekend, tijdens de straatattracties en de alumnibijeenkomst, bleef het rustig. Prognose: vijftienduizend bezoekers. In werkelijkheid: vijfduizend. "Onder wie weinig UM-personeel en nog minder studenten. Dan denk je weleens: voor wie doe ik dit eigenlijk?"

Op zaterdag had het alumni-bureau een optocht op touw gezet, waarin de oud-studenten in het kielzog van een tetterende harmonie zich van de Markt naar de universiteit zouden begeven. "Er liepen meer blazers mee dan alumni. Het was het eerste hete weekend, weet ik nog: 36 graden. Dat heeft ons danig parten gespeeld."

Het 25-jarige jubileumfestival van de universiteit herinnert iedereen zich als een geslaagde feestweek met boeiende optredens. Het 30-jarige jubileum niet. "Voor de medewerkers van Studium Generale was het "behoorlijk teleurstellend", zegt Reiners. "Driekwart jaar zijn we er druk mee geweest, vaak in de avonden en

Publiek tijdens avondvoorstelling lustrumfestival op Academieplein

weekenden. We kregen veel lof over de opzet en het programma. Maar hoe dan ook: in de weken erna hing hier op de burelen een flinke mineurstemming. Iedereen was kapot. We hebben op PR-vlak alles gedaan wat nodig was. En toch blijkt het dan onvoldoende. Een en ander hangt samen met de aard van ons werk: de beloning ligt in het evenement zelf. Of het al dan niet een geslaagde avond wordt, blijft

onvoorspelbaar."

Een paar maanden later verzorgde Studium Generale een optreden van de Afrikaanse zanger Mory Kante in het Theater aan het Vrijthof. "Geweldige avond, prachtige sfeer, zeshonderd bezoekers. Op zo'n avond is het bijtanken en genieten van alle complimenten."

Fors bijtanken doet Reiners volgend jaar, als hij een half jaar op sabbatical gaat. Zowel privé als

professioneel – mede als gevolg van een krappe personeelsbezetting – kijkt hij terug op een tropenjaar. In februari vertrekt hij samen met zijn vriendin naar Bali, het beginpunt van een reis door Azië, door voornamelijk boeddhistische landen. Met een glimlach: "Het boeddhisme past bij een sabbatical. Tijd om de geest leeg te maken."

■ Maurice Timmermans

It's all about
pushing the right buttons.

right

Deloitte.

Accountants • Belastingadviseurs • Consultants • Financieel Adviseurs

Carrière maken een kwestie van een druk op de juiste knop? Niet bij Deloitte. Bij ons vergt carrière maken heel wat meer. Ambitie, gedrevenheid. Vakkennis. Passie voor je vak. Sociale kwaliteiten. En natuurlijk: talent. Maar groeien, vooruit komen – het vraagt ook een omgeving waarin je je talenten werkelijk tot bloei kunt

laten komen. Voor Deloitte is dat een vanzelfsprekende zaak. Het kan er dus ook hard gaan met je carrière. Dat betekent dat zich ook steeds nieuwe carrièrekansen voordoen, en we voortdurend op zoek zijn naar nieuw talent. Kijk op www.treasuringtalent.com en zie hoe Deloitte je carrière de juiste push geeft.

TreasuringTalent.com

we houden contact

**Optimaal online samenwerken
met SURFgroepen**

SURFgroepen is een complete online samenwerkingsomgeving met documentopslag, Instant Messaging en videoconferencing. Werk in een Teamsite samen met collega's uit een afdeling, leden van een projectgroep of docenten en studenten rond een specifieke cursus. Sla je bestanden online op, deel takenlijsten, afbeeldingen en een gezamenlijke agenda. Verder kun je zien wie online is en direct chatten. In een virtuele vergaderkamer kun je elkaar zelfs horen en zien. Naast de Teamsite krijg je de beschikking over een MySite. Hier kun je persoonlijke documenten beheren.

SURFgroepen is een product van SURFnet en een onderdeel van de SURFnet-licentie van je instelling. Daarmee kun je direct aan de slag en zijn voor jou aan het gebruik geen kosten verbonden.

SURF

GROEPEN

www.surfgroepen.nl

MEDEDELINGEN

Kopij voor het Bulletin inleveren bij onderstaande contactpersonen voor het gemelde tijdstip, in de week voorafgaand aan de publicatie. Met vragen of opmerkingen kunt u daar ook terecht.

Faculty of Humanities and Sciences (vakgr./comm./studiever.):

- **Kennistechnologie:** Bureau Onderwijs, Tongersestraat 6, kamer 0.001 telefoon -3883454 E-mail: k.braeken@micc.unimaas.nl, voor vrij. 12.00 uur

- **University College Maastricht:** Bureau Onderwijs, Zwingelpot 4, kamer 0.044 telefoon 3885470 Email: secretariat@ucm.unimaas.nl

- **Cultuur- en Maatschappijwetenschappen/Arts and Social Sciences:** Bur. Onderwijs, Grote Gracht 90-92, tel. 3883946, e-mail: Frontoffice@fdcw.unimaas.nl voor vrij. 17.00 uur.

- **FdEWB (vakgr./comm./studiever.):** Student Recruitment Office, Fac.Bur. Tongersestraat 53, tel. 388 3705/3941, kopij voor vrij. 12.00 uur, e-mail: publicrelations@efb.unimaas.nl

- **FdG (vakgr./comm./studiever.):** Sandra Habets, Fac.Bur. niveau 2, kamernr. N206, Uns 60, tel. 3885675, voor vrij. 12.00 uur, e-mail: Sandra.Habets@facburfdg.unimaas.nl

- **FdGW (vakgr./comm./studiever.):** L. Hagens-Hoogsteder, Fac.Bur. niveau 1, UNS50, tel. 3881851, voor vrij. 12.00 uur.

- **Psychologie (vakgr./comm./studiever.):** Yvonne Lenoir, tel. 3884123, e-mail: y.lenoir@psychology.unimaas.nl en Isabel Hikisch, tel. 3881911, e-mail: i.hikisch@psychology.unimaas.nl, Bureau Onderwijs, FdP, UNS40 Oost, voor vrijdag 12.00 uur.

- **FdR (vakgr./comm./studiever.):** Judith Kerkhofs, Bur.Onderwijs, Lenculenstraat 26, tel. 3883003, voor vrij. 12.00 uur.

- **Studenten (sport)ver./studentenpastoraten:** Communicatie & Relatiebeheer, Gerry van der Varst, Bonnefantenstraat 2, tel. 3885224

- **Instituten behorend bij een faculteit:** bij bovengenoemde facultaire contactpersoon.

- **Agenda:** Communicatie & Relatiebeheer, Gerry van der Varst, Bonnefantenstraat 2, tel. 3885224

- **Berichten die niet onder een van bovenstaande categorieën vallen:** Observant tel: 3883174

ALGEMEEN**Hoogstarters Maastricht**

Speel jij met het idee te gaan ondernemen? Of ben je een jonge ondernemer die in de laatste 5 jaar gestart is? Neem dan snel contact op met om te kijken wat Hoogstarters Maastricht voor jou kan betekenen. Door middel van de Masterclass Entrepreneurship & Business Planning, workshops en individuele coaching helpt Hoogstarters studenten en alumni van HBO en WO instellingen bij het opstellen van een goed businessplan en de daadwerkelijke start van hun bedrijf. Uiteraard kunnen ook starters die reeds een businessplan hebben via Hoogstarters Maastricht de levensvatbaarheid van hun onderneming vergroten. Tenslotte biedt het project tal van extra ondersteuning en uiteraard de gelegenheid tot het vergroten van je netwerk! Meer info: Bram van Beek, info@hoogstarters-maastricht.nl, 043-3884614

Loopbaancentrum (LC)

Loopbaanbegeleiding is een belangrijk onderdeel van de diensten die het LC aanbiedt. Afhankelijk van de vraag van de cliënt neemt deze begeleiding verschillende vormen aan. U kunt bij ons o.a. terecht met vragen over uw huidige werksituatie en/of over uw toekomstige loopbaanontwikkeling. Ook kunt u zich tot ons wenden voor een universiteitsbreed opleidingsadvies en -aanbod. Heeft u behoefte aan meer informatie of een persoonlijk loopbaanadvies, raadpleeg dan de website van het Loopbaancentrum van de UM (www.loopbaancentrum.unimaas.nl) of neem contact op met de medewerkers van het Loopbaancentrum, tel. 3885323/ 3885324.

Universiteitsbibliotheek

Afwijkende openingstijden december
- UB Binnenstad: zondag 24 december: 11.00 - 16.00 uur (presentiebibliotheek)
- UB Randwijk: zondag 24 december: 12.00 - 16.00 uur (presentiebibliotheek)
Voor beide locaties geldt:
maandag 25 december tot en met maandag 1 januari: gesloten.

University Library

Deviating opening hours December
- UL Inner City: Sunday 24 December: 11.00 - 16.00 h (reference library)
- UL Randwijk: Sunday 24 December: 12.00 - 16.00 h (reference library)
For both locations:
Monday 25 December until Monday 1 January: closed.

Opening Computerruimte Randwijk

Het nieuwe Computerlandschap Randwijk - een gezamenlijk initiatief van de Faculty of Health, Medicine and Life Sciences, de Faculteit der Psychologie en de Universiteitsbibliotheek - is m.i.v. maandag 8 januari 2007 open voor studenten. UNS 50 aan de bamboetuin. Meer informatie in 'Publicatie', het e-tijdschrift van UB en ICTS: www.unimaas.nl/publicatie.

Opening Computer Resource Centre Randwijk

The new Computer Resource Centre Randwijk - a joint initiative of the Faculty of Health, Medicine and Life Sciences, the Faculty of Psychology, and the University Library - is open for students from Monday, 8 January 2007. UNS 50, adjacent to the bamboo garden. For more information, refer to Publicatie, the e-journal of the UL and ICTS: http://www.unimaas.nl/publicatie.

Vertrouwenspersoon

De UM beschikt over een vertrouwenspersoon ongewenste omgangsvormen. U kunt terecht voor advies als u last heeft van ongewenste omgangsvormen of grensoverschrijdend gedrag op de studie of werkplek. Marloes Rikhof, tel. 043-3882513 e-mail: m.rikhof@bu.unimaas.nl of vertrouwenspersonen@bu.unimaas.nl

Agenda

21-12 Promotie mw. drs. Blanche L.M. Schroen, 12.00 uur, Aula MBB 4-6
21-12 Promotie mw. drs. Agnes W. Boots, 14.00 uur, Aula MBB 4-6
21-12 Promotie mw. drs. Marielle L.A.W. Vehmeyer-Heeman, 16.00 uur, Aula MBB 4-6

22-12 Promotie mw. drs. Cécile E.C. Henquet, 12.00 uur, Aula MBB 4-6
22-12 Promotie mw. drs. Willemien Meijer, 15.00 uur, Aula MBB 4-6
11-01 Promotie mw. drs. Emma T. Ronckers, Aula MBB 4-6
12-01 Dies Natalis, 15.30 uur, St. Janskerk
18-01 Promotie mw. Aye Mu Myint, 12.00 uur, Aula

ATTENTIE: *Van 11 t/m 22 december 2006 is het CIC tijdens lunchtijd gesloten tussen 13.00 uur en 13.30 uur. *Op 21 december is het Career Information Centre vanaf 16.00 uur gesloten i.v.m. Kerstviering. * Het Career Information Centre zal gedurende de kerstperiode gesloten zijn vanaf maandag 25 december 2006 t/m vrijdag 5 januari 2007.

BINNENGEKOMEN: * The Europa World Year Book Volume I and II, met gedetailleerde gegevens van meer dan 1900 internationale organisaties en landen wereldwijd; * World list of Universities & other institutions of higher education, 2006. * The Grants register 2007: the complete guide to postgraduate funding worldwide.

STUDENT SERVICES

Visitors'centre-Infomedesk: Bonnefantenstraat 2
Visitinghours: Monday through Friday 10.00-18.00hours, Saturday 10.00-16.00 hours.
The Visitors' Centre en Coffeelovers are from Saturday 23 december 2006 till Monday January 1 2007 closed because of Christmas and Newyear.

Callcenter:

The opening hours are: Monday through Friday 9.00 through 12.30hrs and 13.30 through 17.00hrs for questions about registration, study information packages and appointments with student deans and student psychologists: 043-3885388/3883979.

Student deans:

Open hours: Tuesday and Thursday 14.00 through 16.00hrs, Bonnefantenstraat 2.
Telephone hours: Monday through Thursday 13.30 through 14.00 hrs, 043-3885273.
Personal appointment tel. 043-3885388.

Service Desk Disability Management

For students, faculty and everyone else who is interested: Everything you want to know about studying with a disability. Call, send an e-mail or visit us! An appointment is not obligatory, but preferable. Office Hours: Tuesday, Wednesday and Thursday, 9:00-13:00hrs, tel. 043-3885272. e-mail: handicap@ssc.unimaas.nl
Visits: Bonnefantenstraat 2, room D0.05

Student psychologists:

For an appointment with one of the student psychologists Heiny Eilkes, Wendy Geijen or Maddy Meijers: call 043-3885388/3883979

CAREER SERVICES

Career Services provides students with professional counselling and advice on all issues of career planning & study program. A Quick Career Advice is offered as a first service. When you need a more in-depth consultation to your questions, Career Services also offers other services: individual career counselling, information & education, workshops & training.

Visit the website: www.ssc.unimaas.nl/careerservices

QUICK CAREER ADVICE

Do you need help with the exploration of your career options, with the identification of what you want, or support with your job application? For these and all other career questions, just book a 15 minute face-to-face session. For an appointment, call: 043 3885388.

CAREER INFORMATION CENTRE

All the information you need about national and international study, traineeships and the labour market is on approval at the Career Information Centre: Bonnefantenstraat 2, room E 1.13, tel. 043 3885328. Opening hours: Mon t/m Thurs 11.00 am - 05.30 pm, Fri 10.00 - 12.00 am.

ATTENTION:

*From December 11 through December 22 2006, the CIC is closed during lunchtime from 01.00 PM till 01.30 PM.

*On December 21 the Career Information Centre will be closed from 04.00 PM because of a Christmas celebration.

* During the Christmas holiday The Career Information Centre will be closed from Monday 25 December 2006 through Friday 5 January 2007.

JUST ARRIVED: *The Europa World Year Book 2006, with information on international organizations and countries worldwide. * World list of Universities & other institutions of higher education, 2006. * The Grants register 2007: the complete guide to postgraduate funding worldwide.

Humanity in Action

Ieder jaar organiseert Humanity in Action een internationaal zomerprogramma voor de promotie en bescherming van mensenrechten en rechten van minderheden. Doel van dit programma is om studenten bewust te maken van schendingen van deze rechten, democratische waarden te verstevigen, leiderschapscapaciteiten te kweken en kennis over de minderhedenproblematiek te vergroten. Tien getalenteerde studenten uit Nederland kunnen deelnemen aan het programma in de zomer van 2007. Meer info: www.humanityinaction.org De deadline voor aanmelding is 5 februari 2007.

This summer Humanity in Action (HIA)

organizes an international summer program on the protection of minorities and human rights. 100 European and American students are assigned to programs throughout 5 European countries, including The Netherlands, France, Poland, Denmark and Germany. Participants attend lectures, undertake site visits, conduct research and write a paper. Ten students from The Netherlands can participate in this program with full funding. Deadline for application: February 5, 2007, 11.00 am

UM-SPORT

- UM-SPORT is gesloten van maandag 25 december t/m woensdag 3 januari en vrijdag 5 januari 2007.
- UM-SPORT halie sporthal Randwyck is gesloten van 23 december t/m 6 januari 2007. Maandag 8 januari is de halie Sporthal Randwyck weer normaal geopend.
- Op donderdag 4 en zaterdag 6 januari 2007 is er een beperkt sportprogramma in sporthal Randwyck. Zie website voor activiteiten in "beperkt programma".

Sportkaart tarief omlaag!

Vanaf 1 januari 2007 wordt de sportkaart voor alle gebruikers voordeliger: (€ 15 voor studenten en € 20,- voor overige gebruikers). De sportkaart is geldig t/m het zomerprogramma half juli 2007.

Sportkaart aanvragen kan 'via internet of aan een van de UM-SPORT balies. Zie website voor details: www.ssc.unimaas.nl/sport -> sportkaart aanvragen

Try Out week 2007:

Van maandag 8 t/m zaterdag 13 januari 2007 is het TRY OUT week bij UM-SPORT. Alle inloopactiviteiten in en buiten sporthal Randwyck zijn vrij toegankelijk zonder sportkaart! Zie website voor overzicht activiteiten Try Out week. www.ssc.unimaas.nl/sport -> sportaanbod -> Try out. Aanmelden per e-mail: um-sport@ssc.unimaas.nl

Nieuw! Nordic Walking

Kennismakingsles op maandag 8 januari van 17.00-18.30 uur Atletiekbaan Jekerdal. Voor UM sportkaart leden GRATIS (normaal € 10). Aanmelden voor 5 januari 2007 per e-mail. O.v.v. naam, ID/personeelsnummer, sportkaart nummer (indien van toepassing) en "Try Out NW". Bij voldoende belangstelling start de cursus (8 lessen) maandag 15 januari 2007. Kosten € 80, UM sportleden betalen € 60,-.

Zie website voor meer informatie: www.ssc.unimaas.nl/sport -> extra activiteiten medewerkers.

STUDENTENVERENIGINGEN EN -STUDENTENORGANISATIES**TAFELSTRAAT 13**

Tafelstraat 13, an open and inviting home for students.

All activities are for Dutch and International Students!

- Christmas goodbye-evening Thursday 21/12 start at 18.00 hrs. We invite everybody to bring and share some food. Together we create a great dinner this way.

- International Christmas Celebration Monday 25/12. On Christmas Day, Monday 25 December, at 13 hours there will be the International Students' Christmas Celebration in the Sint Janskerk, Vrijthof, Maastricht (the church with the large red tower). After the service there will be a free Christmas Buffet. The Church is open from 12:30 hrs. Website: http://www.ta-elstraat13.nl/icc2006

- Happy New Year's Evening Tuesday 9/01. Tuesday 9 January: dinner at 18.00 hrs, film and get together at 20.15 hrs. Of course there is opportunity to join the vespers, 19.30 hrs, in Onze Lievevrouw kerk.

Activities to come:

- International Dinner and Cultural Night, Friday 26/01 start at 18.30 hrs. Let us know if you're Interested in organising the Night of your country, one Friday in February-June.

- Weekend in a monastery: Friday 26 - Sunday 28 January, a group of ten is welcome in the Franciscan Monastery at Megen, the Netherlands. To be able to participate, you have to understand Dutch. Only five places left. Check our website for up-to-date information about our activities: www.tafelstraat13.nl

E-mail: tafelstraat13@ssc.unimaas.nl

Phone: 043-3215651

FACULTY OF HUMANITIES AND SCIENCES

FHS (vakgr./comm./studiever.) Kennistechnologie: Bureau Onderwijs, Tongersestraat 6, kamer 0.001 telefoon -3883454 E-mail: k.braeken@micc.unimaas.nl, voor vrij. 12.00 uur

Kennistechnologie

1. Openingstijden Bureau Onderwijs: Maandag tot en met donderdag van 10.00 tot 11.00 uur en van 15.00 tot 16.00 uur
2. Roosters: zie www.unimaas.fdaw.nl of informatiebord in de hal

Knowledge Engineering

1. Opening hours Education Office: Monday through Thursday from 10.00 till 11.00 and 15.00 till 16.00.
2. Schedules: www.unimaas.fdaw.nl or informatiebord in the hall

ECONOMISCHE WETENSCHAPPEN EN BEDRIJFSKUNDE

FdEWB (vakgr./comm./studiever.): Student Recruitment Office, Fac.Bur. Tongersestraat 53, tel. 388 3705/3757, kopij voor vrij. 12.00 uur, e-mail: publicrelations@efb.unimaas.nl

Universiteit Maastricht Business School Korte Management Cursussen en Trainingen

uur, Aula MBB 4-6
25-01 Promotie drs. Tom Smeets, 14.00 uur, Aula MBB 4-6
25-01 Promotie mw. drs. Petra L.L. Goyens, 16.00 uur, Aula MBB 4-6
26-01 Promotie drs. Jos A.R.M. Arts, 14.00 uur, Aula MBB 4-6

MBB 4-6
19-01 Promotie mw. drs. Astrid J.S.F. Pleijers, 12.00 uur, Aula MBB 4-6
19-01 Promotie mw. drs. Martine E.M. Mol, 14.00 uur, Aula MBB 4-6
24-01 Promotie drs. Jasper B. Klok, 16.00 uur, Aula MBB 4-6
25-01 Promotie mw. mw.drs. Sandra Kuiper, 12.00

Masterclass Corporate Governance

Startdatum: 26 en 27 januari 2007 (overige data 9 en 10 maart, 13 en 14 april 2007)
Deze cursus is uitermate geschikt voor bestuurders, commissarissen en leidinggevendenden zonder een financiële achtergrond met minimaal een HBO denk- en werkniveau en enkele jaren ervaring, die vanuit hun functie steeds meer geconfronteerd worden met bestuurs- en beheersingsproblematiek van hun organisaties.
Meer informatie? Neem contact op met Ingrid Voncken via 043-3884613 of via I.Voncken@umbs.nl.

Cursus Verandermanagement

Startdatum: 1 maart 2007 van 16.00 - 20.30 uur, TS 53
Deze cursus is ontwikkeld voor professional, staffunctionarissen, adviseurs en managers afkomstig uit de profit- en de non-profitsector. Zij die actief te maken hebben met veranderingen in hun organisatie en/of omgeving en die hun kennis over verandermanagement en de implementatie hiervan willen verbreden.
Meer informatie? Neem contact op met Ingrid Voncken via 043-3884613 of via I.Voncken@umbs.nl.

Cursus Financieel Management voor niet Financiële Managers

Startdatum: 27 maart 2007 van 13.00 - 20.30 uur, TS 53
De cursus is uitermate geschikt voor leidinggevendenden met minimaal een HBO denk- en werkniveau en enkele jaren werkervaring, die worden geconfronteerd met bedrijfseconomische begrippen, methodieken en denkpatronen.
Meer informatie? Neem contact op met Silvie Vonk via 043-3884612 of via S.Vonk@umbs.nl.

GENEESKUNDE

FdG (vakgr./comm./studiever.): Sandra Habets, Fac.Bur. niveau 2, kamernr. N206, Uns 60, tel. 3885675, voor vrij. 12.00 uur, e-mail: Sandra.Habets@facburfdg.unimaas.nl

Cursus: Octrooien, wat moet ik ermee?

Een verhelderende en interactieve cursus voor wetenschappers (P.I.s, (Co)Promotoren, Post-doc's, AIO's) die meer uit hun research willen halen dan goede publicaties. Deze cursus is een samenwerking tussen het Kenniscentrum Contractonderzoek van de Universiteit Maastricht, Transfer Bureau Biomedbooster en het Octrooi Centrum Nederland. De cursus wordt 1x per kwartaal gegeven en punten zijn verkrijgbaar voor promovendi.
Cursus data: 23 januari, 17 april, 11 september of 27 november 2007. Opgeven bij: Ermo Daniels (043-3885672 - ermo.daniels@bu.unimaas.nl) of Hera Lichtenheld (043-3885859 - hera.lichtheld@biomedbooster.com)

Elektronische inschrijving Voortgangstoetsen

Met ingang van de voortgangstoets (VT) van woensdag 14 februari 2007, stapt het Onderwijsinstituut Faculteit der Geneeskunde (OIFdG) over op elektronische inschrijving voor deelname aan VT-afnames.
Vanaf maandag 8 januari 2007 (00.00 uur) tot zondag 28 januari 2007 (23.59 uur) kan ingeschreven worden (voor de VT van 14 januari 2007) via Pandia Student. Pandia Student is te vinden in Eleum achter het tabblad My UM onder Links>UM.
Vanaf maandag 29 januari 2007 tot woensdag 7 februari 2007 16.45 uur is er nog een extra inschrijfmogelijkheid voor hen die te laat waren: bij de Receptie van het OIFdG tegen betaling van 50 Euro administratiekosten.
Na woensdag 7 februari 16.45 uur is het niet meer mogelijk om in te schrijven voor de VT van woensdag 14 februari 2007. Zonder inschrijving is het niet mogelijk om toegelaten te worden tot de VT, deze studenten worden dus niet toegelaten tot de zaal.
Voor de kerstdagen worden FdG-studenten over bovenstaande op de hoogte gesteld via een brief en een e-mail.

GEZONDHEIDSWETENSCHAPPEN

FdGW (vakgr./comm./studiever.): L. Hagens-Hoogsteder, Fac.Bur. niveau 1, UNS50, tel. 3881851, voor vrij. 12.00 uur.

Spreekuur Bureau Onderwijs GW

Het spreekuur van Bureau Onderwijs is van maandag t/m donderdag van 10.00 - 11.00 en 15.00 - 16.00 uur. Op de vrijdag van 09.00 - 10.00 uur en 13.00 - 14.00 uur.

Met spoed tutoren gezocht!

Voor de 4e periode de blokken 2.4.1/2.4.3/ 2.4.5 Heb je zin en tijd om iets bij te verdienen, mail dan met l.hagens@facburfdg.unimaas.nl

Informatiecollege 3e GKG

Voor de huidige 3de jaars Bachelor GKG-studenten wordt er een informatiecollege gegeven op: 17 januari 2006 van 13.30-15.30 uur, uns 50, k. 0.480 over de praktijkstages, onderzoeksstages & aantekening testdiagnostiek Master Mental Health. Verder wordt er ook vanuit het werkveld informatie gegeven door werkers in dit veld. Om alvast een eerste indruk te krijgen over de verschillende stages en de daarbij horende procedures raden we je aan om alvast een kijkje te nemen op onze website (<http://www.dmkep.unimaas.nl/gkg>) Inge Drost, Stagecoördinator GKG.

Gezocht: stagiaires

voor het project 'De praktijktoepassing van cognitieve gedragstherapie (CBT) en interpersoonlijke psychotherapie (IPT) bij paniekstoornis'. In het huidige onderzoek wordt de effectiviteit van 2 therapieën vergeleken, als behandeling bij paniekstoornis. IPT heeft reeds goede resultaten behaald als behandeling van depressie, eetstoornissen, e.a. De toepassing van IPT als behandelingsmethode bij paniek is daarentegen gloednieuw!
Erg belangrijk is dan natuurlijk om er achter te komen of deze behandelingsmethoden in de praktijk goed werden toegepast. Daarom zijn we op zoek naar materstudenten GKG of Psychologie die geïnteresseerd zijn in deze thematiek en hierbinnen hun onderzoekstage willen uitvoeren. De stagiaire zal bandjes van de therapie sessies beluisteren en

MEDEDELINGEN

scoren, veel kennis verwerven over de twee behandelvormen, de resultaten invoeren, analyseren en vastleggen in een scriptie. Neem dan contact op met Linsey Diels (tel: 043-3881264, L.Diels@dmkep.unimaas.nl, Uns 50 kamer 1361B)

PSYCHOLOGIE

Psychologie (vakgr./comm./studiever.): Yvonne Lenoir, tel. 3884123, Y.Lenoir@psychology.unimaas.nl en Isabel Hikisch, tel. 3881911, i.hikisch@psychology.unimaas.nl BO FdP, UNS 40 oost, voor vrij. 12.00 uur.

Openingstijden spreekuur onderwijsbalie Bureau Onderwijs psychologie

Het spreekuur voor studenten psychologie is op maandag t/m vrijdag van 10.00-11.00 uur. In de eerste én de laatste week van het blok is de onderwijsbalie ook van maandag tot en met donderdag van 15.00-16.00 uur geopend. Spreekuren vinden uitsluitend plaats aan de onderwijsbalie op niveau 0. Ook de spreekuren van de examenadministratie zijn op niveau 0 en niet op niveau 5.

Bureau Onderwijs is tot 4 januari gesloten.

Herkansingen Bachelor
Uitsluitend UNS40 0647 (UNS50 0402 is vervallen!)
Blok 1.1b, vr 22.12.06, 13.00-15.00 uur
UNS40 0647:
Blok 3.1b.C, vr 22.12.06, van 15.30-17.30 uur
Blok 3.1b.B, vr 22.12.06, van 15.30-17.30 uur

Resits Master en Research Master

UNS40 0673, Th 21.12.06, 16.00-18.00 hrs:
Blok EH412, Blok WO 432, Blok DP442, Blok CN452 en 412CN, Blok NP462 en 442NP

Mogelijkheden voor gecombineerde stages

Op korte termijn komen er twee gecombineerde onderzoeks- en praktijkstageplaatsen beschikbaar in combinatie met de divisie Ouderen van de Mondriaan Zorggroep in Heerlen. De praktijkstage wordt uitgevoerd op de afdeling Ambulante Zorg Ouderen. Het onderzoek betreft de volgende twee onderwerpen:

- De relatie tussen zelfredzaamheid en maten voor executief functioneren bij normaal gezonde ouderen en ouderen met een beginnende demencie.
- Persoonlijkheidsdiagnostiek bij ouderen in de GGZ. Aanzet tot gefaseerd multidimensionaal onderzoek. Tevens zijn er per februari 2007 twee mogelijkheden voor een praktijkstageplaats in een verpleeghuis in Eindhoven en Heerlen. Nadere informatie bij Wijnand Raaijmakers, w.raaijmakers@psychology.unimaas.nl

Spreekuur examencommissie

Per 8-1-2007 verandert de opzet van het spreekuur van de examencommissie Psychologie. Het spreekuur zal dan op dinsdag en vrijdag zijn van 13.00 tot 13.30 uur. Op dinsdag zal het spreekuur gehouden worden door Hanneke van Mier, kamer 4.744, op vrijdag door Martien Jenneskens, kamer 5.773. Inschrijven kan op de intekenlijst die op de deur van deze kamers hangt. Daarnaast kun je apart een afspraak maken met de voorzitter (Hanneke, 3884010) of secretaris (Martien, 3881459).

Gezocht: stagiaires voor het project 'De praktijktoepassing van cognitieve gedragstherapie (CBT) en interpersoonlijke psychotherapie (IPT) bij paniekstoornis'. Zie faculteit Gezondheidswetenschappen.**Stage: Genetische gevoeligheid voor stress en depressie**

Op korte termijn komt er een onderzoeksstageplaats vrij bij Experimentele Psychologie (start jan/febr 2007). Het gaat hier om biopsychologisch onderzoek naar genetische kwetsbaarheid voor stress en depressie. Zowel psychologische als biologische factoren zijn betrokken bij het ontstaan van stemmingsstoornissen en met name interacties tussen beide niveaus blijken van groot belang te zijn bij depressie. In het huidige onderzoek zal worden gekeken of een genetische gevoeligheid voor neurotransmitterdysfuncties inderdaad de kans op depressieve klachten onder stress versterkt.
Proefpersonen met en zonder een genetische gevoeligheid worden getest onder stress na beïnvloeding/manipulatie van specifieke neurotransmitters.
Studenten Experimentele of Biologische Psychologie worden van harte uitgenodigd te reageren. Nadere informatie bij: dr Rob Markus, r.markus@psychology.unimaas.nl

Research Internship / Afstudeerstage

We are looking for an enthusiastic, committed (research) masters student in Cognitive or Biological Psychology who is interested in investigating how people attend to threatening health-risk information and whether it affects their behaviour subsequently. There are two projects to choose from:
1. Attention to the message. The project will involve EEG/ERP measurement of the attentional resources devoted to a threatening health message about diet and will examine the effect of a potential intervention to change how people attend to the message (based on "Self-affirmation Theory").
2. The effects of the message on behaviour. Several studies have shown that a technique based on "Self-affirmation Theory" helps people to form intentions to behave more healthily after they read a message about risks to their health. However, there has as yet been no evidence that people subsequently behave more healthily (e.g., cut down on alcohol, smoke less, practice safer sex). This study will test whether people who have been exposed to a health threat message behave more healthily subsequently in a controlled setting.
The research will be conducted in the area of Health Psychology. The successful candidate will be working in the group of Applied Psychology at the Department of Work and Social Psychology. The study will be conducted in collaboration with Dr. Peter Harris of the Department of Psychology at the University of Sheffield, UK.
Contact Person: Rob Ruiter, Department of Work & Social

Psychology; e-mail: r.ruiter@psychology.unimaas.nl, tel: 043-3882413.

RECHTSGELEERDHEID

FdR (vakgr./comm.studiever.): Judith Kerkhofs Bur. Onderwijs, Lenculenstraat 26, tel. 3883003, voor vrij. 12.00 uur.

WIJZIGING OPENINGSUREN VAN DE ONDERWIJSBALIE.

- **Voltijdstudenten**
Vanaf 1 december 2006 zal de onderwijsbalie geopend zijn op maandag, dinsdag en donderdag van 10u tot 12u en van 14u tot 16.30u.
Woensdag en vrijdag is de balie gesloten.
LET OP!!!!
De onderwijsbalie zal elke dag geopend zijn in de week vóór de start van een nieuw blok en aansluitend tijdens de 1ste week van het blok.
- **Deeltijdstudenten**
De avondbalie komt te vervallen!
Voor vragen kunt u contact opnemen via telefoon (0433883045) of via het contactformulier: <http://law-study.unimaas.nl/contactform>
Het ophalen van POD - materiaal en inzage toetsen kan op afspraak.

ALTERATION OF OPENING HOURS OF THE EDUCATION DESK!!!

- **Fulltime students**
As from the 1 December 2006 the education desk will be open on Monday, Tuesday and Thursday from 10 till 12 a.m. and from 2 till 4.30 p.m.
On Wednesday and Friday the education desk will be closed.
PLEASE NOTE!!!!
The education desk will be open every day of the week before the start of a new course period and during the first week of the course.
- **Parttime students**
The evening opening hours of the education desk will be cancelled!
For questions you can reach us by phone (0433883045) or by the contactform: <http://law-study.unimaas.nl/contactform>
It is possible to make an appointment regarding collecting POD - materials and dates of inspection for the exams.

Nieuwe procedure toetsaanmeldingen

Voor alle studenten (ook degenen die op een onderwijsrooster staan) geldt dat ze zich met ingang van het academisch jaar 2006-2007 elektronisch moeten aanmelden voor deelname aan schriftelijke toetsen. Inschrijven voor de toets is alleen mogelijk binnen de inschrijftijdtermijnen.
Voor meer informatie zie de website: <http://www.rechten.unimaas.nl/>, publicatieborden FdR of Eleum.

New procedure registration for examinations

Effective from the academic year 2006-2007, all students (even those listed on an academic timetable) must register electronically for participation in written examinations. Students can only register for the written examination within the registration periods. For more information see the website: <http://www.rechten.unimaas.nl/>, notice boards FdR or Eleum.

Regeling heffing administratiekosten / Inschrijving voor examens Regulation levying of administration costs / Registration for examinations

The regulation relating to the levying of administration costs is changed: there is no possibility whatsoever to take an exam if you have not registered for that exam in time. See the website of the Faculty of Law/Students/Examination/Registration for the complete, updated regulation and the registration periods for examinations.

Bureau Stages

- Stages van vier à vijf maanden, 32 uur per week bij Rechtbank Roermond.
- Stages van zes maanden, 32 uur per week bij Parket Maastricht.
Informatie over het stagebeleid vind je op www.rechten.unimaas.nl/stages
In de nieuwsbrief staat nog meer aanbod van stageplaatsen
Let op: studentstageplaats bij advocatenkantoor Boels Zanders te Maastricht, Sittard en Roermond in de periode januari - juni 2007 moet worden aangevraagd vóór 31 december !! Zie informatie over het kantoor op www.boelszanders.nl.
Het verzoek met CV en cijferlijst dient te worden gestuurd naar Mevrouw mr. M.A.H.A. van den Hof, hof@boelszanders.nl

Actuele informatie van Bureau Onderwijs kun je raadplegen via Internet op: <http://www.rechten.unimaas.nl>

VACATURES

Schriftelijke sollicitaties o.v.v. vacaturenummer op brief en envelop (of indien aanwezig via het bij de vacature vermelde e-mailadres) binnen 10 kalenderdagen richten aan de personeelsdienst van de betreffende faculteit of het betreffende servicecentrum of bureau (Postbus 616, 6200 MD Maastricht). De vacatures staan open voor interne kandidaten (medewerkers en uitkeringsgerechtigden van de UM). Informatie over interne vacatures kunt u inwinnen via <http://www.loopbaancentrum.unimaas.nl/of> bij het Loopbaancentrum, tst. 85323/ 85324, Minderbroedersberg 4-6, Maastricht.

Informatie over LIFT-vacatures vindt u op de LIFT-website: <http://www.liftnet.nl>

FdGW PhD Student f/m Health RiskAnalysis & Toxicology / NUTRIM, 38 hours a week

Tasks: The aim is to develop alternative in vitro screens for animal carcinogenicity assay. The objective is to generate predictive gene expression signatures from human liver cell lines that can discriminate several types of carcinogens, and which can be used for high throughput screening of chemicals.
Requirements: A creative person with an MSc-degree in medical / biological sciences and a background in molecular biology / cell biology / bio-informatics. Experience with or affinity for microarray technologies and / or toxicology is important. Teamplayer with good communicative skills in English.
We offer: Temporary appointment for a specified period of 48 months. Estimated maximum salary per month € 2.472,-. Your salary would be € 1.933,- gross per month in the first year up to € 2.472,- gross per month in the fourth year according to the PhD-student salary. Every year an evaluation will take place.
Information: Dr. J. van Delft, Health RiskAnalysis & Toxicology, tel.: +31-43-3881092, e-mail: j.vandelft@grat.unimaas.nl
Vacancy number: AT2006.208 / pzfddgw@facburfdg.unimaas.nl

FdGW Coordinating Senior Researcher f/m Health RiskAnalysis & Toxicology, 38 hours a week

Tasks: Design and manage toxicogenomics projects; Supervise PhD students and postdocs in planning and analysing toxicogenomics studies, specifically by applying microarray technology; Construct predictive models for toxicological risk analysis; Interact with (inter)national toxicogenomics networks.
Requirements: Doctorate in a relevant biomedical discipline, preferably toxicology; Extensive 'hands-on' experience in de (toxico-)genomics, including biostatistics and bioinformatics; Successful track record in grant applications; Skilled in communication and team working.
We offer: Permanent appointment. Estimated maximum salary per month € 5.102,- in accordance with scale 13.
Information: Prof. J. Kleinjans, Health Risk Analysis & Toxicology, Maastricht University, tel.: tel. +31-43-3881096, e-mail: j.kleinjans@grat.unimaas.nl
Vacancy number: AT2006.209 / pzfddgw@facburfdg.unimaas.nl

FdGW Postdoc f/m Health RiskAnalysis & Toxicology / NUTRIM, 38 hours a week

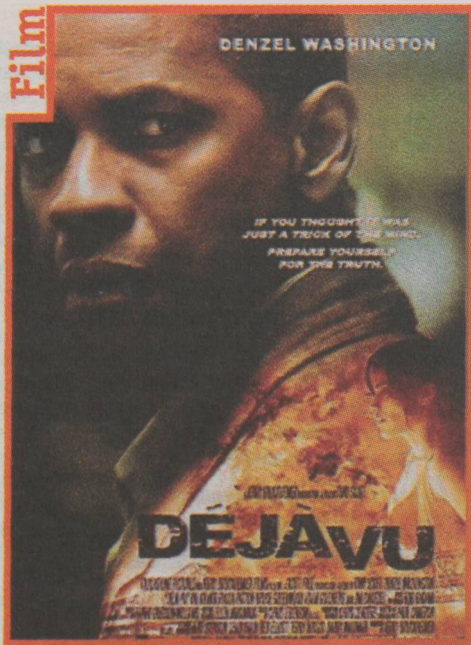
Tasks: To develop differential gene expression profiles as novel methodology for predicting reproductive toxicity of chemical compounds. Relevant test models refer to the whole body embryo culture and the embryonic stem cells of the rat.
Requirements: A graduated toxicologist of molecular geneticist experienced in cell culture technology and genomics, in particular microarray technology.
We offer: Temporary for a specified period of 24 months. Estimated maximum salary per month € 4.140,- in accordance with scale 11. Candidate will be stationed at RIVM (National Institute of Public Health and Environment Protection), Bilthoven.
Information: Dr. A. Piersma, RIVM, tel.: +31-30-2742196, e-mail: AH.Piersma@rivm.nl
Prof. Dr. J. Kleinjans, Department of Health RiskAnalysis & Toxicology, tel.: +31-43-3881096, e-mail: j.kleinjans@GRAT.unimaas.nl
Vacancy number: AT2006.210 / pzfddgw@facburfdg.unimaas.nl

FdGW Universitair Hoofddocent Recht en rechtswetenschap in public health & care v/m, 38 uur per week

Taken: U verzorgt onderwijs in recht op het terrein van public health and care en u begeleidt stagiaires en promovendi. Uw onderzoek richt zich op de juridische aspecten van bijv. biobanking, toegang tot zorg, beroepsuitoefening of patiëntenrecht in de relatie tussen Europees en nationaal recht.
Functie-eisen: Master (LLM) en promotie in de rechtswetenschap (sociaal recht, gezondheidsrecht, Europees recht etc). Goede kennis van Europees recht en interactie ervan met nationale rechtssystemen. Uitstekend nationaal en internationaal onderzoek track record en goede fondswerving.
Arbeidsvoorwaarden: Vast dienstverband. Aanstelling geschiedt bij de capaciteitsgroep Zorgwetenschappen, als Universitair Hoofddocent. Carrière mogelijkheden zijn afhankelijk van onderwijs- en onderzoeksprestaties.
Informatie: Bij Prof. dr. Rein Vos, tel.: 043-3881144, e-mail: rein.vos@zw.unimaas.nl
Vacaturenummer: AT2006.212 / pzfddgw@facburfdg.unimaas.nl

FdR Docent Oefenrechtbank UM v/m, 24 uur per week

Taken: Medewerking verlenen aan voorbereiden en uitvoeren van het onderwijs. Initiëren en ontwerpen van zaken / onderwijsmateriaal. Begeleiden van lopende zaken. Organiseren en ondersteunen van zittingen.
Functie-eisen: Voltioede opleiding Nederlands recht. Civiel-, bestuurs- en strafprocesrechtelijke kennis. Enige ervaring met de juridische praktijk. Uitstekende communicatieve vaardigheden. Onderwijservaring en kennis van het probleemgestuurd onderwijs strekken tot aanbeveling.
Arbeidsvoorwaarden: Tijdelijk dienstverband voor een periode van ongeveer 5 1/2 maand. Het maximum bruto maandsalaris bedraagt € 3.554,- conform schaal 10. Genoemde vacature is ter vervanging van zwangerschapsverlof.
Informatie: Bij Mr. C. Aretz, tel.: 043 - 3883039, e-mail: carlo.aretz@metajur.unimaas.nl
Bij Mevr. Mr. N. van der Meer, tel.: 043 - 3883077, e-mail: natasja.vandermeer@metajur.unimaas.nl
Vacaturenummer: AT2006.211 / pzfdrvacatures@facburfdg.unimaas.nl

“Huh? Nèèèèh ...”

★★★★★

De teletijdmachine van Professor Barabas is inmiddels achterhaald, maar reizen door de tijd gaat als thema nooit vervelen. Dat bewijst regisseur Tony Scott met *Déjà vu: D-4*. Met een verbluffend staaltje techniek probeert inspecteur Doug Carlin (Denzel Washington) een reeds gebeurde terroristische bomaanslag alsnog te voorkomen. Een broodje aap-verhaal van kaliber, maar zo ingenieus dat zelfs de nuchtere toeschouwer zich zal laten meeslepen.

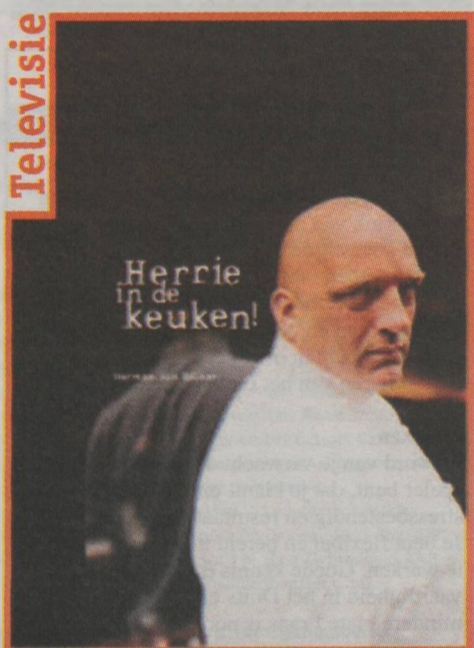
Het gemak waarmee Denzel Washington in de

huid van zijn karakters kruipt is buitengewoon knap, in *Deja vu: D-4* is het niet anders. Hij speelt Doug Carlin, een charismatische inspecteur die de loop van de geschiedenis wil veranderen door in te grijpen in het verleden, een thema dat in Hollywood al eerder een geweldige film opleverde: *Butterfly Effect*. Carlin wordt ingeschakeld om bewijsmateriaal te verzamelen wanneer er een bom is ontploft op een boot in New Orleans. Hij ontdekt tijdens zijn onderzoek dat het déjà vu-gevoel, waarvan men over het algemeen denkt dat het slechts in iemands hoofd bestaat, in werkelijkheid een krachtig hulpmiddel kan zijn. Dit levert een film op die elke beschrijving tart en het voorstellingsvermogen te boven gaat.

Decor van de film is de stad New Orleans, die ten tijde van de opnames werd getroffen door de orkaan Katrina. De makers bleven na de overstromingen de stad trouw en de natuur-ramp is knap in het verhaal verwerkt, zij het op de achtergrond.

Déjà vu: D-4 wisselt indrukwekkende actiescènes af met het nodige drama en humor. Val Kilmer speelt als FBI-agent een leuke bijrol en Paula Patton vertegenwoordigt het vrouwelijke schoon in de film, wat ze overigens niet onverdienstelijk doet. Afgezien van een typische *happy ending* en het zegevierende liefdesverhaal, is *Déjà vu: D-4* een film die elke seconde boeit.

■ Emil van Oers

Kerst zonder herrie

Met zijn kale hoofd, onderkin, gele huid en wallen ziet Herman den Blijker er bepaald niet appetijtelijk uit. Toch is deze Rotterdammer de leukste televisiekok van Nederland. Geen gefriemel met ingewikkelde liflafjes, geen hysterische scheldpartijen in de keuken, maar ongekunstelde gerechten die ontspannen worden bereid en van rechttoe rechtaan commentaar worden voorzien.

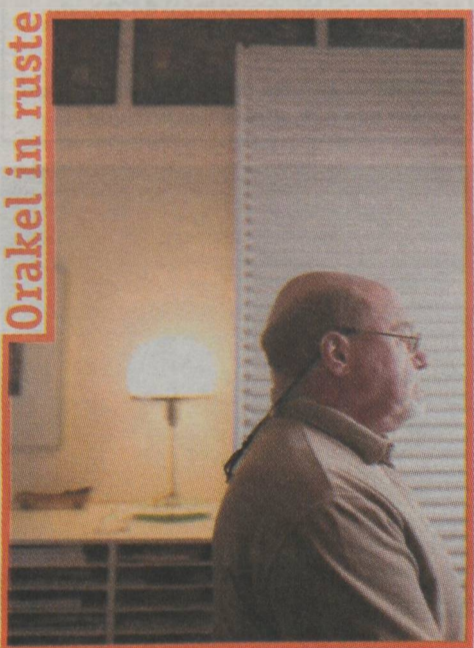
Den Blijker werd bekend met de programma's *Herrie in de keuken* en *Herman zoekt chef*, waarin hij respectievelijk noodlijdende eettentjes nieuw leven inblies en op zoek ging naar een nieuwe chef-kok voor zijn restaurant Herrie. Sinds oktober is hij te zien in *Herman helpt* waarin hij inspiratieloze koks in bedrijfskantines inspiratie probeert te geven. Een aardig

programma, al is Den Blijker eerder hulpverlener dan topkok. Het format gaat dan ook snel vervelen: de eerste aflevering trok nog 700 duizend kijkers, daarna ging het bergafwaarts met de kijkcijfers.

Gelukkig krijgt de kok met het kerstfeest de vrije hand. In de driedelige serie *Kerst zonder herrie* bezoekt hij drie landen of steden – Schotland, Lapland en New York – om daar met behulp van plaatselijke ingrediënten een kerstdiner te bereiden. En dan zien we een echte levensgenieter aan het werk. Het wordt een spannende kerst, met witviskoekjes, rendiervleesrollade en hazenpeperworst in een kunst Darm. Of de gasten er blij mee zijn is niet altijd duidelijk, maar Den Blijker geniet – en dat werkt aanstekelijk. Geen kerst voor

Herman zonder alcohol. “Ik noem bewust geen hoeveelheden omdat je dat naar eigen gevoel moet doen”, zegt hij terwijl hij een fles calvados leeggiet over gecarameliseerde appeltjes. Vervolgens gaat er een fles rode wijn door de zalmsoep, een fles witte wijn door de terrine, een fles port door de soufflé en een plens whisky door de vulling van de tompoes. Hij gaat naar buiten om met zijn vrienden wild te schieten op de Schotse weilanden, maar houdt het al snel voor gezien. Buiten adem trekt hij huiswaarts, snoept alvast wat van het eten en neemt er een borrel bij. Aan het einde van zijn programma zit hij volledig verzadigd in een luie stoel, glas whisky in zijn hand, sigaar in de mond: gelukkig kerstfeest.

■ Eva de Valk

Négritude in Marres

Voorlopig genoeg van Rembrandt en Mozart? Nog tien nachtjes slapen en hun kroonjaar is voorbij. Niet alleen kon je niet om ze heen; ze stonden de herdenking in de weg van mensen die het ook verdienen in het nieuws te komen. Honderd jaar geleden werd Leopold Senghor geboren, eerste president van Senegal, eerste Afrikaan die lid van de Academie Française werd, dichter van formaat, als intellectueel de belichaming van de in de dertiger jaren ontstane culturele ideologie van de négritude, een stroming mede gedragen door zo verscheiden kunstenaars als Picasso, Sartre en Malraux. Het ging om een nieuwe identiteit en een nieuw zelfbewustzijn in Afrika en voor alle blacks in de wereld. Als theoreticus van deze beweging legde Senghor de nadruk op vier eigenschappen in de cultuur: intuïtie, emotie, ritme

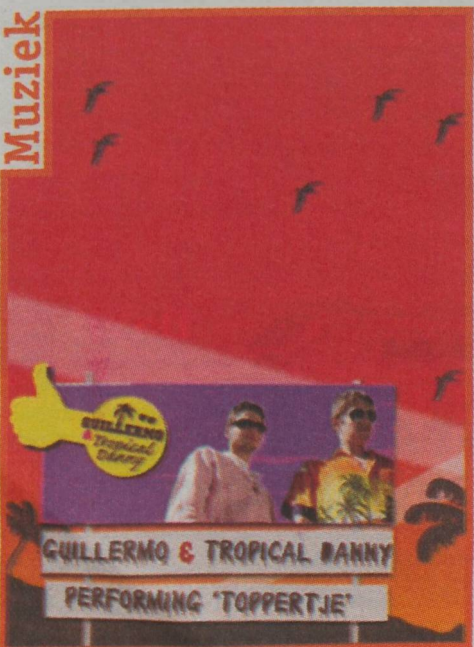
en levenskracht. Als president van Senegal tussen 1960 en 1980 kreeg Senghor met maar liefst een kwart van zijn regeringsbegroting de gelegenheid zijn idealen na te streven. In weinig landen zijn ooit zoveel culturele voorzieningen geschapen als toen in Senegal. In 1980 legde Senghor VRIJWILLIG zijn ambt neer als één van de zeer weinige machthebbers in Afrika. In 2001 overleed hij. Hem is niet bespaard gebleven dat door hem gebouwde musea kantoren werden en zijn zelfbewuste kunstenaars op straat terecht kwamen en soms in de gevangenis.

Eén van die kunstenaars is Oumou Sy, een modeontwerpster die internationaal furore heeft gemaakt. Vooral met haar werk voor film en toneel. In 1998 ontving zij de Prins Claus Award uit erkentelijkheid voor haar bijdrage aan de

Afrikaanse mode. Zaterdagmiddag was zij aanwezig in Marres, centrum voor contemporaine cultuur, bij de opening van een tentoonstelling met tien van haar uitbundige creaties. Modern in hun uitdagende uitstraling, traditioneel in het gebruik van schelpen, raffia, kokos, amuletten. Zelf droeg zij kleding van een simpeler snit, maar zo geraffineerd van lijn en kleur, dat zij het levend bewijs werd dat het streven van Senghor niet futiel was. Ook in een harde, globaliserende wereld is plaats voor een zelfbewuste négritude. Sterk aanbevolen.

■ Hans Philipsen

Tot 25 februari, wo-zo 12.00 - 17.00 uur, Capucijnestraat 98. Zie ook: *The art of African fashion*. Prins Claus Fonds 1998

Het muzikale succes van 2006

Wie dacht eindelijk verlost te zijn van stemmentrekkerij heeft het goed mis. Wat heet, de verkiezingen van december over alles en iedereen doen die van november verbleken. Bijna zouden we terugverlangen naar vroeger, u weet wel, toen er überhaupt niets te kiezen viel. Maar kom, laat ons hier noch zwelgen in nostalgie noch recenserend Nederland volgen in het opstellen van droge jaarlifstjes. Laten we kort terugblikken: wat waren de muzikale hoogte- en dieptepunten van 2006?

Welnu, net als in 2005 lagen die voornamelijk aan de overkant van het kanaal. Franz Ferdinand en Kaiser Chiefs verdwenen niet maar kregen versterking van gelijkgestemden als The Arctic Monkeys, The Kooks en Razorlight. Engelse bijdragen kwamen ook van Muse (sterke nieu-

we cd), James Blunt met zijn irritante kopstem (*You're beautiful*) en James Morrison (*You give me something*). Bovendien was daar opeens de reünie van Take That, de pioniers van het boyband-genre, zonder Robbie Williams weliswaar. En – over pioniers gesproken – ook The Beatles brachten een ‘nieuw’ album uit (*Love*). Gelijktijdig deed de andere zijde van de oceaan van zich spreken. Gnarl Barkley veroverde de wereld met *Crazy*, de Red Hot Chili Peppers met *Stadium Arcadium*. The Raconteurs teerden verder op het succes van The White Stripes, en de Scissor Sisters brachten disco weer helemaal terug. Het Amerikaanse aandeel bestond evenzeer uit oudgedienden Bob Dylan en Tom Waits die beiden met hun nieuwe platen de verwachtingen helemaal waarmaakten. En laten we Joh-

nny Cash niet vergeten. Niet alleen vanwege het schitterende postume album *American V*, maar ook omdat *Walk the Line*, zijn filmbiografie, zoveel succes oogstte.

En wat gebeurde er in Nederland? Veel goeds. De Dijk vierde haar vijftigjarige jubileum, Bløf bracht een fijne nieuwe plaat uit en er was een film over Herman Brood, al zal die waarschijnlijk geen Oscar winnen. Minder was de dominantie van Marco Borsato's liedje *Rood*, de opkomst van Jan Smit en de hype rond Frans Bauer en zijn poliep. Voor het muzikale dieptepunt tekenden echter Guillermo en Tropical Danny met *Toppertje*. Gelukkig ligt die zomerhit alweer ver achter ons. Wat kan de winter soms mooi zijn.

■ Jan-Willem van Hees

Een mooie aanleiding om
even je studie te onderbreken:
€ 16 retour!

LE PLUS FAST NAAR BRUSSEL!

Wat is nou € 16,00? Een avondje bier of rosé drinken, kost vaak meer. Daarom: leg de boeken neer, stap in de Maastricht-Brussel Express en ga op studiereis.

Doe wat aan cultuur of doe helemaal niets, behalve dan de zinnen verzetten. Stap door het mondaine Brussel, pik een terrasje, bezoek een museum. Als je vroeg gaat, heb je de hele dag de tijd. Of zoek een leuk hotelletje en blijft wat langer (de studie loopt echt niet weg).

Wil je verder Europa in of misschien wel naar een ander continent, stap dan in Brussel over op de trein naar Brussels Airport; 10 minuten later check je in. De wereld ligt voor je open.

De Maastricht-Brussel Express vertrekt op werkdagen 12 x per dag. Bij station Maastricht is er trouwens ruime parkeergelegenheid. Op de Parallelweg voor € 4,50 per dag en bij Q-Park naast het Colonel gebouw voor € 16,00 per dag. En kom je met de fiets: de fietsenstalling is ruim!

Heb je grotere plannen, dan kun je ook nog doorreizen naar Parijs of Londen. Dat is weliswaar wat duurder, maar je bent er wel razendsnel. Vanaf Maastricht sta je in 3 uur midden in Parijs en in ruim 4 uur in Londen. Je kunt de middagcolleges aan de Sorbonne of Cambridge nog halen. Bij wijze van spreken dan, want aan studeren wil je natuurlijk even niet denken.

De Maastricht-Brussel Express brengt je in zo'n 5 kwartier naar hartje Brussel, voor slechts € 16,00 retour*. Daar kun je bovendien overstappen naar Londen (Eurostar), Parijs (Thalys) of Brussels Airport. 12 x per dag door de week, in het weekend geldt een andere dienstregeling.

WWW.MAASTRICHTBRUSSELEXPRESS.NL

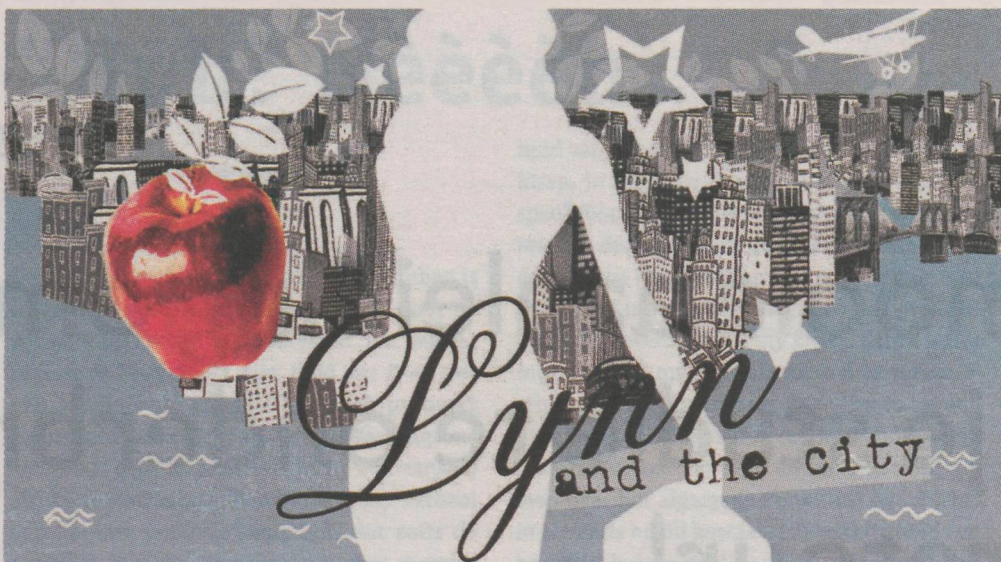

LIZ

P = G x H x D

Er is iets inherent kwaadaardigs aan deze examenweek. In praktisch opzicht klopt het precies, de week valt netjes aan het eind van een blok, maar er is toch iets helemaal verkeerd. Het is de week voor kerst, de tijd van samenzijn, plezier en gezelligheid. In plaats daarvan zit elke student stevig te stressen. Hij heeft zich afgesloten van de buitenwereld en leert door tot hij er bij neervalt (of langer). Terwijl de kerstbelletjes buiten rinkelen, de winkels vol liggen met kerstsnoep en alle huizen versierd zijn zit de student gehuld in stilte in een kaal kamertje te blokken. Er moet gescoord worden, dat is de bottom line. Alle kerstgezelligheid wordt aan de kant geschoven. Er kan geen glaasje glühwein vanaf en er is zeker geen tijd om een dennenboompje te versieren.

Ook ik ben druk bezig. Mijn gemiddelde moet omhoog en dus zit ik tot vroeg in de ochtend aan de scheikunde. Lewisstructuren, thermodynamische wetten en aufbau-principes komen mijn neus uit. Zuchtend kijk ik naar buiten, naar het raam aan de overkant waarachter een grote kerstboom opgetuigd staat. Automatisch gaan mijn gedachten naar mijn thuis in Rotterdam waar nu ongetwijfeld ook een kerstboom staat, waar de kousen aan de open haard hangen en waar de kasten tjokvol lekkernijen zitten. Ik ben dan wel sceptisch van nature, de kersttijd kan voor mij niet stuk. Het kan me niks schelen dat het hele gebeuren wordt geregeld door de commercie, waarom zou ik daar überhaupt op letten? Ik heb al een maand geleden ieders verlanglijstjes opgeëist zodat ik ruim op tijd inkopen kon doen. Waar het om gaat is gezelligheid. De hele familie bij elkaar, samen eten, samen praten en cadeautjes uitpakken. Nog even, bedenk ik, nog een paar dagen en dan kan ik ook mee doen met kerstvieren. Tot die tijd zit ik in mijn kale kamertje in Maastricht scheikunde te leren. Mijn boek verraadt dat $P = G \times H \times D$. Juist. Wat is P? Wat heeft het te maken met G, H en D? Dat verraadt het boek net weer niet. Die examenperiode moet maar eens afgelopen zijn. Ik wil gezelligheid. Ik wil mijn familie. Ik wil kerst. En ik krijg het lekker niet.

Tijd, ruimte en geld zijn schaars. Maar Thanksgiving, kerstmis en midterms schreeuwen onverbiddelijk om aandacht en vanuit winkels, radioboxen en reclamefolders suizen de holiday greetings je tegemoet. Stress of geen stress, er zal gefeest worden. Al moet de kleinbehuide en tijdgebrekkige New Yorker zo nu en dan concessies doen; vooral wanneer het op homecooking aankomt. De elektronische uitnodigingen zijn vaak uitgebreider dan de dinner parties zelf. "Vrienden", begint er één van een jong koppel (zij is editor bij Marie-Claire, hij doet iets ondefinieerbaars in het World Trade Center). "We zijn in een feeststemming. We zijn opgewekt. We

hadden - en dit is niet onopmerkelijk - plannen voor een grootschalig feest. We zouden ons als kalkoenen verkleden, kunstenaars uit onze diverse thuislanden zouden meubels maken die de herfst symboliseerden en we zouden ons huis voor jullie openstellen en jullie, lieve vrienden, zouden zitten. In die meubels. Of erop. Of eronder, afhankelijk van wat de kunstenaars bedachten; we zouden hun creativiteit geen strobreed in de weg leggen, want - en ik denk dat jullie dit diep van binnen allemaal met me eens zijn - dat is niet waar het in dit glorieuze feestseizoen om draait.

"En jullie, lieve, gewaardeerde vrienden, zou-

den op jullie warme harten heerlijke casseroles bakken, casseroles ten teken van de vreugde en overvloed rondom ons - uiteraard met glutenvrije en organisch-veganistische ingrediënten waar mogelijk. Jullie zouden al dit heerlijk naar ons huis brengen en we zouden het voedsel delen in een festijn dat minstens drie kwartier zou duren.

"Maar we zijn en blijven New Yorkers. "We hebben de kunstenaars tot op het laatste moment aan het lijntje gehouden en nu zitten we tot over onze oren in een arbeidsconflict met Noorse mountain people die, zo blijkt, lid zijn van de teamsters union; en dat, geloof me, is geen goede zaak. Bovendien hebben we overdag al met genoeg mensen te maken dus we wilden het klein houden. Nu ik erover nadenk, gezien de grootte van onze oven zouden we de kalkoensledemaat voor ledemaat moeten koken - en waar halen we die tijd vandaan?

"Oh, maar we zijn doorzetters, godbetert, en we gaan een compact feest vieren van goedheid en overvloed. Dat doen we the New York Way. Vrijdag, acht uur. Breng je favoriete gerecht mee van je favoriete afhaalrestaurant. Als je van ver komt, vrees niet - we hebben de menu's van lokale bezorgservices en doen graag aanbevelingen. 270 Canal Street, off Broadway. Ik heb een mes. De hak je in stukken. Laat je weten of je komt?" Een fantastisch volk toch, die Amerikanen.

■ Lynn Berger

Iedere twee weken schrijft Lynn Berger, afgestudeerd aan het University College, over haar belevenissen als masterstudent Amerikanistiek in New York.

Witschge wandelt

Foto: Philip Driessen

Het is vroeg, het is koud, het is maandagochtend. Op het station, aan het eind van de speciaal uitgelegde blauwe looper, staat een kluit mensen koffie te drinken en gezellig te keuvelen. Ik herken burgemeester Gerd Leers en ik weet dat ik nog meer mensen zou herkennen als ik wat meer op de hoogte zou zijn van de Maastrichtse en Limburgse politiek. Fotografen en cameramannen dartelen onrustig in rondjes om het gezelschap heen en zo nu en dan baant een geïrriteerde spitsreiziger zich een weg door de niet-wijkende menigte.

Ondertussen is de nieuwe Maastricht-Brussel express al anderhalve week le plus fast manier om naar Brussel te komen. Een reis van vijf kwartier, staat op de website en in de folder, het persbericht heeft het over een uur en twintig minuten. In werkelijkheid bedraagt de reis iets meer dan anderhalf uur. Vorige week maandag vond de 'inwijdingsreis' plaats. Deze moest en zou vlekkeloos verlopen, dus als de trein die maandag rond acht uur op het station aankomt worden ambtenaren en andere genodigden gehaald de trein ingeduwde. Er wordt gestresst en gerend, flessen champagne en goody bags (met André Rieu DVD!) worden aan boord gesleept. Zeven minuten later tuffen we gezamenlijk richting Brussel.

Ik zit in de VIP-wagon, achter me wordt Gerd Leers aan één stuk door geïnterviewd. Als later de Luikse burgemeester ook instapt, legt een klein leger aan fotografen en cameramannen vast hoe de mannen elkaar breed grijnzend een handdruk geven. Ook het ondertekenen van de 'inwijdingsoorkonde' gaat vergezeld van tientallen lichtflitsen en journalisten lopen af en aan door het krappe gangpad in de hoop een paar mooie citaten te

verzamelen. Temidden van alle drukte worden ontbijtjes en paraplu's uitgedeeld. Niemand merkt op dat de trein ondertussen overgegaan is naar haar topsnelheid van 200 kilometer per uur.

Op het stadhuis van Brussel vinden de gebruikelijke formaliteiten plaats. De burgemeesters van Maastricht, Brussel en Luik mogen een woordje doen, evenals woordvoerders namens de Nederlandse en Belgische spoorwegen. In afwisselend Frans en Nederlands worden mensen bedankt en wordt de nieuwe treinverbinding de hemel in geprezen. Er klinkt een euforisch "Ladies and gentlemen, we've got him". Ook minister Karla Peijs, van Waterstaat, is aanwezig in de Belgische hoofdstad om een praatje te houden alvorens de champagne ontkurkt wordt. Ze is aan de late kant. "Maar", zegt ze, "ik ben blij dat ik vandaag eens niet werd opgehouden door mijn eigen files".

De Maastricht-Brussel Express moet le plus fast zijn. Maar of het werkelijk de snelste manier is om van Maastricht naar Brussel te komen moet nog bewezen worden. Deze taak krijgt coureur Phil Bastiaans toebedeeld. Terwijl ik rustig mijn ontbijtje verorber, na aankomst in Brussel de lange stoeltjes in de grote, rijkelijk versierde zaal haast de coureur zich in een Audi Q7 richting Brussel om te bewijzen dat de trein sneller is. Hij komt een half uur later dan ons het stadhuis binnenwandelen. File. Het experiment is geslaagd. "We hebben geluk, hoor ik een man in pak tegen Leers zeggen. "de trein van zeven over zeven had meteen 20 minuten vertraging".

■ Loes Witschge